

காவலன்

கத்தோலிக்க வார வெளியீடு (செய்தித்தாளாகப் பதிவுபெற்றது)

94.ம் புத். | 1969.ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 16-ந் திகதி சனிக்கிழமை — பிரதிசதம் 15 | 31.ம் இல.

இன்பமடு எழிலரசி

காவிலே கவினழகாய்த் திகழ்ந்திடும் சோலையின் நடு விலே அலைந்திடும் ஆழிபோல் விளங்கிடும் வாழியின் மருங்கினில் திருக்கோவில் கொண்டு திருவருள்புரிந்து வரும் மருதமடுச் செபமலை அன்னையின் மகிமையை எடுத்துரைக்க வல்லவர் யார்?

இத்திருத்தலத்தில் யாத் திரிகர்கள், எங்கள் தாயே என்னும் இனிமை, இதயமே மேலெழும்; அன்னையின் தாமரைமலர்நைய திருவதன அழகினில் ஆனந்தமே மெலிடும்; வருணனை நிறைந்திடும் மாதாவின் சொரூப அலங்கீர்த வடிவினில் மனமெல்லாம் மகிழ்ந்திடும்; யாழினை வீணையின்றாத மெல்லோசையில் பண்களே பாடிடும்; எழிலரசியின் மலரடிகளில் துகிலார் கூடிடும்; அருள் நிறைமாமரி செபமலையன்னையின் பெருமையை இயம்பிடல் இயலுமோ?

லீலிமலர்த் தூய்மை மங்க, வானநிலா சோதிநீங்க, சேலையணி கதிரிலங்க, தேவ இராணி ஜென்மம் துலங்க மகிமை பெற்றார். எல்லா உலகும் நற்புகழ் கூற, சந்திர சூரியன் வந்தனைபுகல, புள்ளு விலங்கினம் மெல்லிசைபாட, ஞாலமே புகழ்ந் தென்றும் நாவாச வாழ்த்தப் புகழ்பெற்றார்.

இருளடர் பாவம் எங்கும் நீங்க, அருள்சுடர் உதயம் போன்றிலங்க ஒளிபடர் தூயடிவணங்க, உத்தமியாய் வந்துதித்தார். அலைகடலிலே ஒளிரும் மீயை, ஆண்டவரின் திருத்தாயாய், நிலையுறு கன்னிமரியாய் நிலமிசைவந் துதித்தார். ஆதிபிதாவின் அருமைத் திருமகவாய், பூதலம் வாழ் மக்களுக்குப் புண்ணியம்செய் அருமைத் தாயாய், சாந்தமே உருவாகித் தரணியில் தயையிருந்த கன்னிகையாய், மன்னவன் தாவிதின் மகிழ்வுறு மாணிக்கமாய், தவவழிகாட்டிப் பவ வழி நீக்கும் தாரகையாய் வந்துதித்தார்.

வான்பதி நின்று வந்த வானவன் கபிரிகேலின் மங்கள மொழினயக் கேட்டு மகிழ்ச்சியே பொங்கினின்றார். தூய்மை நிறை ஆவியினால் வார்த்தையின் சுதனையேற்று வந்தனைபலவும்சாற்றி வாழ்த்

தியேநின்ற கன்னிகை, மைந்தனை உதார்தாங்கி நிற்கனை நிறைந்த உலகினை மீட்க வோர் வழியாய் வந்தார்.

அற்புத்தாரகை அழகுடன் விளங்கிட, விண்ணவர் வானிலே பண்ணிசைக்க, அவனியில் நல்மனதோர் அமைதி பெற, அன்புதரும் இரட்சகரை ஆவலுடனே பெத்தலகேம் மாநகரிற் பெற்றுத் தந்தார்.

ஆதவனின் கதிரொளியை ஆடையாய் அணிந்து, பன்னிரு நட்சத்திரங்கள் முடி

ஆசிரியர்: எவ். எஸ். சி. வங்காலை

யாய்இலங்க, வெண்மதியைத் திருவடிகளால் மிதிக்கும் அழகுடன் மேன்மைபெற்று வானுலகுக் கெழுந்தருளி வானவர்க்கெல்லாம் மேலாக உயர்த்தப்பட்டுப் பரலோக பூலோக இராக்கினியாக முடி சூட்டப்பெற்றுத் தமது திருக்குமாரனின் அருகிருந்து செங்கோல் செலுத்தி வருகின்றார்.

ஊர்து, பாத்திமாமுதலாய புண்ணிய பூயிகளிற் கருணை

மழைபொழிந்து, திருவருள் புரிந்து, திருயாத்திரைசெய்து வரும் பக்தர்களை அன்புடன் அழைப்பதுபோல, மருதமடுத் திருப்பதியிலும் யாத் திரிகர்களை ஆவலுடன் அழைக்கிறார் மருதமடுச் செபமலைமாதா. அதனால் இத்திருப்பதிக்குத் திருயாத்திரை செய்யாக பக்தர்களில்லை; தாயின் திருமுகம் நோக்

காத தனையரில்லை; செய்ய பாதங்களிற திருப்புகழ்சாற்றாத சேயரில்லை; கண்ணிய முடன் காணிக்கை செலுத்தாத அன்பர்களில்லை; பக்தர்களின் காணிக்கையைப் பரிவுடன் ஏற்று, துன்புறும் அன்பர்களின் துயர்நீக்கித் துணைபுரிய என்றும் தயாளசிர்தையுடன் இருக்கின்றார் மருதமடுமாதா.

தெய்விகளைத் தந்த சீலி, திக்கற்றோர்க்குப் பேருதவி, தீராத நோய்களுக்குத் திருமூலி, பவம்நீங்கி உய்வதற்குப் போருள்பாவி என்று கூவித் தொழுதுவிற்கும் பாவி கள் மனந்திரும்பி நல் வழிநாட, மூவுலகின் இராணி என்றும் அருள்புரிவார்.

அம்மாதாயே! தஞ்சமென்றடைய இடமோஇல்லை; சஞ்சலமகற்றத் தாதையுமில்லை; ஆறுதல் உரைக்க அன்னையுமில்லை. என்செய்வேன்; நீர் கரடிபுலிவாழும் கானகத்துடே எழுந்தருளியிருந்து ஆறுதலற்றவர்களையும் கிலேசமுற்றவர்களையும் உமது சந்நிதிக்கு அழைக்கிறீர் என்று புலம்பும் மனராட்டை மிகுந்த கருணையுடன் கேட்டும், காடுகள், ஆறுகள் கடந்துவந்தோம், கானக செல்வியே உம்மைக் காணவந்தோம்; நீடுறு துயாமெலாம் போக்கவந்தோம். நீங்காத அடைக்கலம் தந்தெமைக் காத்தருள் என்று நெஞ்சம் கலங்கிக் கெஞ்சி அழுவதைத் திருக்கண்ணைக்கிப்பார்த்தும், தயையிருந்த மருதமடுமாதா அருள்புரிந்து வருகின்றார்.

மங்காத கற்பொளிர் மாணிக்கமே! நீர் கர்த்தனின் திருத்தாயாய் விளங்குகின்றீர்; கன்னிமைகாத்திடும் பழுதற்ற கன்னிகையாய்த் துலங்குகின்றீர்; காரிருள் ஒட்டிப் பேரொளி காட்டும் தாரகையாய் ஒளிருகின்றீர்; இத்தரையிற் பாவினைக் காத்திடும் இரட்சகியாய் இலங்குகின்றீர். ஆதலால் இருள்படர்ந்து ஒளியிழந்து, கதிநினைந்து துதிக்கூற வந்திருக்கும் திருயாத்திரைப் பக்தர்களின் கறைநீக்கித் துயர்போக்கி மோட்ச அரைசேர்க்க வர மருளுந்தாயே என்று ஆவலோடு கூவியழும் அடியவரின் மடிமைநீங்க அருள் புரிவார் (தொடர்ச்சி 6-ம் பக்கம்)

மனமே வாழ்த்து!

— 'தாக' —

அருள்பூத்த விண்மணியை
ஆன்றோர்கள் கண்மணியை
பொருள்பூத்த மடுவிலுறை
புண்ணியசம் பூரணியை
தெருள்பூத்த மெய்த்தேவ
அன்னையெனும் ஆண்டவளை
இருள்பூத்த என்மனமே
என்றென்றும் வாழ்த்துவையே.

*

கரடிபுலி கரிவாழும்
கானகத்தி லெழுந்தருளிக்
குருகூன் செவிடுமை
பிணிபலவும் போக்கிடுநல்
அரவுமிதி பதமுடைய
ஆண்டாளாம் மடுத்தாயை
இரவுபகல் சிந்தித்து
ஏற்றிடுவாய் என்மனமே.

*

என்னபிழை செய்தாலும்
ஈன்றாள் அழுங்குமுற்றதை
தன்னகநொந் திடச்சினந்து
தள்ளுவளோ இல்லையிலலை
மன்னர்சுலக் கன்னிகையாம்
மாமடுவாழ் தாய்மரியின்
பொன்னடியை யெப்போதும்
போற்றிடுவாய் என்மனமே.

*

தேடுகின்றாய் புன்பொருளைத்
தீங்குசெய்யு மாசையினு
பாடுகின்றாய் புன்கவிகள்
பயனுளதோ என்மனமே
ஆடுகின்றாய் பாடுகின்றாய்
ஆயபயன் ஏதுகண்டாய்
காடுறையும் மடுவிலுறை
கனிமரியைத் தொழுவாயே.

*

முட்டைவழிக் குஞ்சுகட்டு
மோசம்வரக் கண்டவொரு
பெட்டையவற் றைச்சிறைக்குள்
பேணுவபோல் நின்கருணைச்
சட்டைதனைப் போர்த்தியெனைத்
தற்காத்தல் தக்கதலோ
நிட்டைதரும் நிமலி நீ
மடுத்தாயே ஆசியருள்.

வாழ்வும் வழியும்

— ச. வில்பிறெட் —

மானிலம் தழைக்க, மக்களினம் மலைக்க, வானவர் மகிழ, வையகம் புகழ மண்ணகத்தே வந்துதித்தார் மாமன்னன் யேசு அண்ணல். மாதவத்தோன், மக்களின் மீட்பையே தன் வாழ்க்கையின் நோக்கமாகக் கொண்டார். இரட்சணியம் வேண்டி மாகொடிய மனிதர்களால், கசையடிப்பட்டார், கழுமாம் சுமந்தார், இருகள்ளவர் மத்தியில் கரோமாய் மரித்தார், உயிர்த்தார், மனிதனைக் கடவுளோடு இணைத்தார். ஆம், ஆதாம் பாவத்தால், மனிதனையும் கடவுளையும் இணைத்திருந்த அன்பென்னும் கயிறு துண்டிக்கப்பட்டது. உறவு ஒழிந்தது. மனித இனம் சீர்குலைந்தது. சீர்குலைந்த மக்களினத்தை சீர்ப்படுத்தினார் சிவ பிதா மகன் யேசு.

கல்வாரியில் அடைந்த பேறு பலன்களைக் கசடர்களுக்களித்தார். இப்பேற்றின் மூலம் புனர்வாழ்வு கண்டோம். புது வாழ்வு கொண்டோம். இரட்சணிய பரதையினின்று தவறிய மனுக்குலம் செவ்வையாக்கப்பட்டது. இப்பொழுது மனிதன் கடவுளைக் கண்டான், புது உறவு கொண்டான், பாவத்தை வென்றான், நல்வாழ்வில் நின்றான்.

நாம் மோட்சத்தில் இன்புற்று நித்திய பேரன்பு கொள்ள நாதன் காட்டிய வழியே திருச்சபை. திருச்சபையின் மூலம் மனிதன் கடவுளிடம் நெருங்கி நெருங்கிச் செல்லுகிறான். கிறிஸ்து மனித உருவில் மக்கள் நடுவில் உள்ளும் வாழ விரும்பும் கொண்டாரில்லை. அவர் தம் திருப்பணியைத் தம் அன்பு சீடராம் அப்போஸ்தலரிடம் ஒப்படைத்தார். அவர்கள் வாழையடி வாழையாகத் தம் குருவின் திருத்தொண்டைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறார்கள், இனிதே இயக்கிவருகிறார்கள். அதில் (மீட்புச் செயலில்) வழியும் ஒன்று.

ஆதி மனிதனின் வழியும்

ஆதியில் மனிதன் ஆடையின்றி வேடுவனாய் அலைந்தான். வெயிலும் மழையும், இருளும் இடியின்னல்களும் அவனை அச்சுறுத்திய போதிலும் அன்று அவன் அஞ்சினான். ஆனால் காலவெள்ளத்தில் எப்படியோ வாழ்வைப் போக்கிய அவனை இயற்கையின் நிபந்தனைகளால் பாடாமல் விட்டுவிடவில்லை. இயற்கையின் நிபந்தனை அவனை நடுநடுங்கச் செய்தன. எல்லையற்ற வான்வெளியின் விரிவைக் கண்டான், வியந்தான். அதில் ஒளிதரும், ஒளியோடு உஷ்ணம் தரும் கதிரவனைக் கண்டான். உடலில் அதன் வெப்பத்தை உணர்ந்து அஞ்சினான். அதனிடம் ஏதோ ஒரு சக்தி உண்டென அறிந்து அதனை வழிபட முனைந்தான்.

பொருட்களைச் சுட்டொரிக்கும், இருப்பதை அழிக்கும்

இல்லாத பொருளை உண்டாக்கும் எரி நெருப்புக் கண்டான். அதனிடம் நெருங்குபயந்தான். அதனிடம் பயமும் பக்தியும் வைத்தான். ஆகவே அதையும் வணங்க முன்வந்தான் மனிதன்.

ஆதிமனிதன், கடவுள் தன் கண்களுக்கு எட்டாதவர் காணமுடியாத பரம்பொருள் என்பதை அறிந்திருந்தான். வானில் உயர்ந்தெழுந்து மேகம் மறைக்கும்வரைபறந்து சென்ற, சுழன்று வட்டமிட்ட கழுக்களைக் கண்டான். அதனிடமும் இறைவனின் சக்தியை வல்லமையைக் கண்டு வியப்புற்றான். அதனையும் மனிதன் கடவுளாக மதித்தான். இப்படி எத்தனையோ இயற்கையின் எழில்களை, நிபந்தனை வழிபடத் தொடங்கினான்.

உலகில் காணும் பிற உயிரினங்களை மனிதன் கண்ணுற்றான். அதனிடமில்லாத ஒரு சக்தியை மனிதன் தன்னிடம் கண்டான். தான் ஓர் அரிய படைப்பு என்பதை உணர்ந்தான். எனவே தன்னையும் தன்னைச் சூழவுள்ள பொருட்களையும் படைத்த எல்லாம் வல்ல இறைவனை வழிபட எண்ணம் கொண்டான். இறைவனின் இணையற்ற ஆற்றலையும் எல்லையற்ற நன்மைத்தன்மையையும் சொல்லற்கரிய பண்புகளையும் கண்டுணர்ந்து, தன்னை அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தி அவரை ஆராதிக்க, நன்றி நலிவு முயன்றிருக்க வேண்டும்.

இப்படி ஆதிமனிதனின் வழியும் நடந்தேறியிருக்கலாம்.

கிறிஸ்து அமைத்த வழியும்

'சருவேசரன் நமமை முத்திரேசெத்து (சிரேசெத்து) நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பரிசாரமாக தமது குமாரனை அனுப்பினதினாலே அவருடைய அன்பு இன்னதென்று விளங்குகிறது.' (1 அரு. 4:10) என்கிறார் புனித அருளப்பர்.

இறைவனை நமமை முத்திரேசெத்து அன்பு செய்கிறார். அவரே ரீசு மனிதனைத் தேடி வருகிறார். பாவச்சேற்றில் அமிழ்ந்திருந்த மனிதனைக் கைதுக்க விண்ணமம் நின்று மண்ணகம் வந்தார், பாவமாசனாக முடியாதபரம்பொருள் பானியோடு பானியாக, ஏழையோடு ஏழையாக இவ்வலகண்களை வந்தார், குடிபுகுந்தார். இதைப் புனித அருளப்பர் சிறப்பாகத் தமது சாட்சிவுத்தரில் எடுத்துரைக்கிறார்.

'வார்த்தையானவர் மனுவுகொன்றார், நம்முடையே குடி கொண்டார்'. அரு. 1:14. எனவே மனிதன் கடவுள் மீது அன்பு கொள்கிறான். அவரின் திருவடிகளை முத்தமிட ஒடுகிறான். அன்புத் தெய்வத்தின் அருள் பெறத் துடிக்கிறான். பலிகளையும் செடங்கையும் ஆராதனைகளையும் இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிக்கிறான்.

பரமபிதா, மானிடரின் அன்பைப் பெற இறைமகனை அனுப்பினார். அவரின் அன்பைப் பெற்றால் நமது வாழ்வு இறை அன்பு வாழ்வாகவும் பிறர் அன்பு வாழ்வாகவும் மாறும். வானவன் கிறிஸ்து மண்ணில் தோன்றி மானிடரின் வழிபாட்டைப் புதுப்பித்தார் — மாற்றியமைத்தார், தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட இரவில் அவர் நடத்திய வழிபாட்டைப் புதிய முறையில், சிறந்த முறையில் பிறர் அன்புச் சடங்காக நடத்தலானார்.

கடல் தொழிலைப் பிழைப்பாக்கக்கொண்ட மீனவர்களின் கால்களைக் கழுவி, அவர்களைப் பந்தியமர்த்து தமது புதுவழிபாட்டை இயக்கினார். இதையே ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் செய்து வந்தனர். 'ஒரு மனப்பட்டவர்களாய் அப்போஸ்தலர்களுடைய படிப்பினைகளில் நின்று அப்பம் பிடுவதிலும், செபத்திலும், கடவுளைப் புகழ்வதிலும் நிலைத்திருந்தனர்.' (அப்.நடப்பு 2:41,42)

எனவே எமது திருச்சபை கிறிஸ்து அண்ணலின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து அப்போஸ்தலர்களின் படிப்பினைகளில் நிலைநின்று நற்கருணைப் பந்தியை, அருட்சாதனப் பலியை நிறைவேற்றி வருகிறது. எனவே 'பாஸ்கா அருட்சாதனமாகிய நற்கருணைப் பலியையும் மற்ற அருட்சாதனங்களையும் மையமாகக் கொண்டே திருவழிபாடு முழுதும் அமைகிறது' (சங்கீர்த்தி திருவழிபாடு அதிகி.1)

திருவழிபாடு என்றால்.....

திருச்சபை கிறிஸ்துவிடம் மறையுடல். (1கொரி. 10:7) கிறிஸ்து தலை, திருச்சபை விசுவாசிகள் அதன் உறுப்புக்கள். தலையாகிய கிறிஸ்து வழியாக, அங்கத்தினர்களாகிய திருச்சபைக் கட்டத்தினர் விண்ணகத்திற்குச் செலுத்தும் அதி உன்னத—முழு—பொதுவழிபாடே திருவழிபாடாகும்.

கிறிஸ்து தமது பாடுகள் மாணம், உயிர்ப்பு, உத்தானம் இவற்றால் சம்பாதித்த பேறு பலன்களைத் திருவழிபாட்டின் வழியாக ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பகிர்த்தளிக்கிறார்.

பாவம் இழைத்த மனிதன் கடவுளை அன்பு செய்ய, அவர் வாழ்வில் பங்குபெறத் தகுதியற்றவன். இயற்கை வாழ்வில் (Natural life) கடவுளை ஓரளவு அன்பு செய்யலாம். கடவுள் தன்னை நேர்முகமாக அன்பு செய்ய வேண்டுமென விரும்புகிறார். இது மனிதனை முடியாதது. இது சபாவத்தக்கு மேற்பட்ட விடயம். ஆகவே மனிதனின் ஆணம் தத்தவங்களைக் கடவுள் உயர்த்துகிறார், அருளைப் பொழிகிறார். இறைவனை அன்பு செய்ய அருள் தேவை. இவ்வருளை அருட்சாதனங்கள், அருட்குறிகள், மறை சொற் பொழிவுகள், திருப்பலி போன்ற திருவழிபாட்டுச் சடங்குகள் மூலம் பெறுகிறோம்.

"வா மகனே செல்வமே"

(ஊதாரிப்பிள்ளையின் உவமை)

— நீ. மரிய சேனியர்

வா மகனே செல்வமே — வந்து தா நிதமே இன்பத்தால் உளமே — பொங்க

நிலை கெடு மது மாதன் விதியானதோ வலை இடு சகவாசம் சதியானதோ வறுமையில் உனதாட்டம் முடிவானதோ உளமேவாடி ஒருதினமும் உறங்காது உள்ள பாசம் குறையாது தந்தைவீடு

— வா மகனே செல்வமே

பன்றிகள் வீங்கவோ குன்றிலே ஏங்கவோ ஒன்றுமே இல்லாமல் பட்டினியும் தாங்கவோ மைந்தனை நொந்தாலும் தந்தையோ பிந்தாது பரமபாவி மனம் மாறி அடிவழிவும் வாரி நீ எனது பிள்ளை என்று கனிவுடன் — வா மகனே செல்வமே:

(திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின் "அன்பில் மலர்ந்த அமர காவியம்" என்னும் இசை—உரை—நாடகச் சித்திரத்தில் ஒரு காட்சியாக அமைக்கப்பட்டது.)

மருதமடு மாதாவை இறைஞ்சல்

ராகம் சண்முகப்பிரியா தாளம் ஆதி.

பல்லவி

மருதமடுவிலுறை தாயே மரியாயே அருள் நீயே புரிவாயே

அதுபல்லவி

கரடிபுலி வாழும் கானகத்தூடே கருணை முகிலே உமைக் காண்ப தென்னாளே அரவுதனை மிதித்த அன்னையும் மாலே அடியேன் துயர் தீர்க்க வல்லையோ மனமில்லையோ இது [தொல்லையோ மனமில்லையோ

பதமதால் சந்திரனை மிதித்த எம்தாயே பாவி எமைக் கடைக்கண்பார்த்த தாருவாயே புவிதனி லுமை இன்றி ஆதர வெனக்கு புகலிடமி லையறிவாயே இனி நீயே அருள்வாயே [மரியாயே

அருணை ஆடையாய் அணிந்த எம்தாயே அன்பினை ஆடையாய் அணியச் செய்வாயே அலை கடல் சூழ்ந்திடும் அம்புவி மீதே அடியோரை அன்பு கொள்வாயே அருள்வாயே மரி [யாயே அருள்வாயே

மழை முகம் காணாத பயி ரெனவாயடி மாதாவை விட்டகன்ற மதலைபோல் வாடினென் புரிவா யெனக்குள் அருள் கோடானு கோடி புனிதமடுவி லுறை தாயே மரியாயே அருள் நீயே [புரிவாயே

அஞ்சுதலையாய் நின்று அலைகிறேன் தாயே ஆறுதலைத்தந் தெனை ஆட்கொள்ளு வாயே மிஞ்சிடும் அலகையுள் மிதிபதத் தாலே விலகிட அருள்புரி வாயே மரியாயே அருள் நீயே [புரிவாயே

சந்திரன் மீதமர்ந்த தாயே முன்னுளில் சகல உலகெங்கனும் தாண்டிச் சென்றாயே அந்தரம் தனிலே ஆறுதல் நீயே அருள்பர மண்டலத்தின் தாயே மரியாயே அருள்நீயே [தருவாயே

கண்கள் பல இருந்தும் காண்டல் செய்யாயா கவலைப் படுவதையுள் கருத்தில் வையாயா பண்களியற்றி னோர்க்கு பரமசகாயி பக்தர்க்கிரங்கும் தயாரியே மனோ கரியே சற்பாத்தி [ரியே எழில்வதியே

ம. வேதநாயகம் முடியப்பர்,

விடத்தல்தீவு

வழிபாட்டின் சிகரமாகத் திகழ்வது பூசைப்பலி. மனிதன் இறைவனுக்கு அளவற்ற தரோசம் செய்தான். அதற்குப் பரிசாரம் செய்ய அளவுள்ள மனிதனால் இயலாது. எனவே கடவுளே தோன்றி அதி உன்னத பலியின் மூலம் மக்களினத்தை, பாவப்பிடியினின்றும் மீட்கத் தன்னையே பலியாக, கழுமரத்திற்குக் கைகையளித்தார்.

கல்வாரியில் கழுவில் தொங்கிய கிறிஸ்துவை திருவழிபாட்டில் ஐக்கியமாக்கிறோம்.

ஒன்றின் பின் ஒன்றாய்

எம்மில் அநேகர் தம்மை அண்டி நெருங்கி வந்துகொண்டிருக்கும் தமது முடிவைப் பொதுவாக நினைப்பதேயில்லை. என்றாலும் அன்பின் தேவன் எமக்கு அடை இடைவிடாமல் நினைவுறுத்திக் கொண்டே வருகிறார். ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் எமது மயிர்கள் விழுசிறை, ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் எமது பற்கள் விழுசிறை, சன்னம் சன்னமாய் எமது அழகு மறைகின்றது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் எமது பெலன் குன்றுகின்றது. மெல்ல மெல்லவாய் எமது பார்வை குறைகின்றது. ஒருவர் பின் ஒருவராய் எமது உற்ற நண்பர்கள், நெருங்கிய இனபந்தங்கள் சடுதியாய் மரணத்திரையில் மறைகிறார்கள். ஒரு சடுதி மரணத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட உடனே திகெக்கிக் கொண்டு, யோசிக்கிறோம். ஆனால் அடுத்த நிமிடம் எல்லாவற்றையும் மறந்து எமது பழைய சிவியத்தைச் சிவிகைத் தொடங்கிக் கொடுக்கிறோம்.

என்றாலும் இரக்க முள்ள கடவுள் நித்தியம் எவ்வளவு அண்மையில் இருக்கிற தென்பதை எமக்கு ஓயாமல் சிறு சிறு சம்பவங்களால் நினைப்பூட்டிக் கொண்டே வருகிறார்.

ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நாம் எமது சவக்கிடங்கை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டேயிருக்கிறோம். எப்போ அதில் இறங்குவோமென்பது நிச்சயமாய்த் தெரியாது.

ஆகவே உண்மையான புத்திசாலிகள் தமக்கு வா இருக்கும் அகோசாமான காரியங்களின் முன்னோடி களாகிய இச்சிறுசிறு சம்பவங்களை அவதானித்துப் பிரயோசன மடைவார்கள் என்பது நிச்சயம்.

“மனுமகன் கள்ளைப் போல் நினைக்காத நேரம் உன்னிடம் கணக்கக் கேட்க வருவார் ஆகவே எப்போதும் ஆயந்த மாயிருப்பதே புத்திசாலித் தனத்தின் சிகரம்.”

மரதன் ஓட்டப் பந்தயம்

முன்னூலில் பாரதீகருக்கும் கிரேக்கருக்கும் மரதன் என்ற ஓட்டத்தில் போர் நடந்தது. கிரேக்கரின் வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் போராக இது இருந்தது. போரின் முடிவில் கிரேக்கரே வெற்றி பெற்றனர். வெற்றிச் செய்தியை மக்களுக்குத் தெரிவிக்க மரதனிலிருந்து அநென்ஸ் நகருக்கு (கிரேக்க நாட்டின் தலைநகர்) ஒரு விரன் ஓடிவந்தான். 285 மைல் 285 கெஜதூரம் ஓடிவந்து வெற்றிச் செய்தியைத் தனது நாட்டு மக்களுக்கு அறிவித்தான். அதன் நினைவாக ஏற்பட்டதுதான் இந்த மரதன் ஓட்டப் பந்தயம்.

வெளிவந்து விட்டது! விற்பனையாகின்றது!

திருத்திய புதிய பதிப்பு

கிடைக்குமிடம்: அர்ச். சூசைமாமுனிவர் புத்தககாலை, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

குறிப்பு: மடுயாத்திரிகள் திருப்பதியில் அமைந்திருக்கும் காவலன் அலுவலகத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

செபச் செண்டு

அருணோதயம்போல் எழுந்து வருகிற இவள் யார்?

— ஆசிரியர் எவ். சி. வேதநாயகம் —

கிழைத் தேசத்தில் ஒரு நகரம். அங்கே ஒரு வீடு. அதன் உள்ளறை யொன்றில் ஒரு யூதஅழகி முழந்தாட்டியிடமிடச் செபித்துக் கொண்டிருந்தாள். அன்று எழுந்த ஆதவனின் ஒளிக்கதிர்கள் அவள் வீட்டிற் சுவரில்பட்டுத் தெறித்துத் தரையில் அழகுக் கம்பளம் போல் ஜொலித்தது. காலைப் பட்சிகளின் மெல்லிசையும், விருட்சங்களில் விளையாடி வந்தகாணமும் அவள் செபித்துக்கொண்டிருந்த அறையின் அமைதிக்கு அழகூட்டியது. “அருள் நிறைந்த மரியாயே!” கானத்தில் மிதந்து வந்த அந்த ஓசை கேட்டு மரியாள் தன் தலையை நிமிர்த்திப் பார்த்தாள். அமலனின் அலங்கார சோதியில் அங்கே ஒரு வான தூதுவனைக் கண்டாள். ஆண்டவருடைய சம்மனசானவர் ‘செய்தியைக் கொடுத்தார். மரியாள் மீண்டும் தனிமையான. அந்த அருணோதயத்தில் அவளுக்குக்கிடைத்த செய்தி அவளுடைய ‘விண்ணேற்றத்தை’ மண்ணிலகிற் கறிவித்தது.

பரம்பரையான நம்பிக்கையின்படி ஒன்பதாவது மணியில் அதாவது பிற்பகல் மூன்று மணியளவில் இது சம்பவித்தது. கல்வாரிமலையில் அந்தப் பெரிய வெள்ளிக்கிழமை கொடுத்த பொறுப்பேற்ற போதுருவும், யுவானியும் மரியாளின் அருகே காங்குப்பியவண்ணமிருக்க சம்மனசுகளின் அரவணைப்பிலிருந்தவாறே மரியாள் தமதனிய குமாரனின் நாமத்தைச் செபித்தவாறே தனது இறுதிமூச்சை ஈசனடிக்கணுப்பினாள். ஆம்! மரணத்திரையில் மறைந்தாள். ஒலிவ் மலையில் ஓர் அழகிய நந்தவனம். அங்கேயொரு புதிய கல்லறை. மரியாளின் மேனி பிசங்காத பட்டுப்

போல பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. மூன்றாம் நாள் வாளைப் பிளந்துவந்த ஓசையிது. “எழுந்தருளு என் அன்பே! என் அழகுசெளந்தரியமே! உனது, சந்திரனைப் போல் செளந்தரியமும், சூரியனைப்போல்பிரகாசமுள்ள முகத்தைக் காட்டு” என்றது அமலனின் அழைப்பு. கடைசிராள் நடுத்தீர்வை நாள்வரை இச்சம்பவம் காத்திருக்கவில்லை. இறைவன் பேசியிருக்கிறார். “மரியாள் சிவிக்கிறாள். என்றும் சிவிக்கிறாள். அவளின் ஆன்மா சரீரத்தோடு ஈடில்லா இன்பமயமாகச் சேர்ந்து விடுகிறது”. வானதூதுவர்கள் கானமழை பொழிய, மோட்சமுடி சூட்டப்பிதா, சுதன், பரிசுத்த ஆவியானவர் வரவேற்க, சந்திரனைப்போல் செளந்தர்ய முள்ளவளாயும் சூரியனைப் போல் பிரகாசமுள்ளவளாயும், போரணியாய் வருக்கப்பட்ட சேனையைப் போல் பயங்கரம் வருவிக்கின்றவளாய், உதய காலத்தைப் போல் அதோ எழுகின்றாள். என்ன மகத்துவம்! பாரீர். ‘விண்ணேற்ற விழா’ ஓர் சிறந்தவிழா. மரியாள் எங்கள் தாய் எங்களைவிட்டுப் போகவில்லை. பாவிக்களாகிய எங்களுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறாள். அந்தநாள் வரும். அந்நாளை நினைவு கூர்ந்து அவள் ஆரோபணமான சுபதினத்தை ஆவணி பதினைந்தில் அகிலமே ஆனந்த சோபனங்கொண்டாடுகிறது.

* சமர்ப்பணம். : எங்கள் ‘காவலன்’ கையிழுந்து தவிக்கும் தளராத எழுத்தாளனும், திருமறையின் உத்தம புதல்வனுமாகிய காலஞ்சென்ற திரு P. சுவரிமுத்து அவர்களின் மரணஞ் குறித்து அவர் ஆன்மா சாந்தியடைய காவலனின் ஓர் எழுத்தாளனாகிய அடியேன் இக்கட்டுரையை அன்னை மரியாளுக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

மருதமடு மரியன்னைமேல் வாழ்த்து

க. மரிசால் பிள்ளை—(பெரியகட்டைக்காட்டுப் புலவர்) வெண்பா

ஆளுளின் மாமகளாய் ஆதரையில் வந்தேவாள் மேனாட்செய் தீவினையால் மீட்கவெமை—வானாடர் போற்றும் பராபரத்தைப் புல்லணையி லீன்றவன்னை தோற்றுமலர்த் தாளே துணை

எண்ணீர் விருத்தம் அஞ்ஞான விருளொதுங்க அடியா ருள்ளத் தசலாது அருட்பிரபை ஞான மோங்க உயஞ்ஞான அமுதாறும் உடையவனை உலகுளோர் அனுதினமும் உவந்து போற்ற மெய்ஞ்ஞான மறைவிளக்காய் விளங்கச் செந்தி விரிகரிற் பேயினங்கள் விழுந்து மாள்க எஞ்ஞான்று மருதமடு எழிற் பதியாள் எமதன்னை இருபாதம் இறைஞ்சி வாழ்வாம் செஞ்சுடரி னுடைவிளங்கத் திகாந்த மெங்கும் செம்பதம மலர்ப்பாதம் விளங்கத் திங்கள் வீஞ்சுட ருடுமுடியாய் மிளிர் விண்ணோர் விழைந்தேவல் செய்துவந்து வேண்டி நிற்க மஞ்சதவழ் மலர்ப்பூங்கா வனத்தின் நீழல் மணித்தோகை விரித்தாடு மயில்கள்குழ எஞ்சாத வனப்புயரும் மடுப் பதியாள் எழிற்பாதம் மறவாமல் ஏத்து வோமே

தேங்கமழும் பலாக்கனியைத் திருகி யாய்ந்து தேனினங்கள் ஆர்க்குமிசை தேனுக் கொப்பத் தாங்கரத்தி லேந்திமுசுத் தாளம் போடத் தலைநிமிர்ந்து கலையினங்கள் குதித்துலாவப் பாங்கரும்புல் வாய்க்குருளை பரிந்து நோக்கப் பச்சிளம்பூழ் கொம்பரிடைக் குயில்கள் பாடும் வாங்கரிய மலர்ச்சோலை வளைந்து குழும் மருதமடுப் பதியாளை வணங்கு வோமே

பூங்காவி லோவலாறும் தனித்த போது போயலகை மயக்குறவே மொழிந்த பொய்யால் ஆங்காரும் கனியவளும் அருந்தும் பொல்லா ஆசகல வந்துதித்த அமலன் சேயை நீங்காது மலர்க்கரத்தி லேந்தி நித்தம் நேசமிகு தாசர்தம் துயரம் நீங்கப் பாங்காக வேண்டுமடுப் பதியி னுனைப் பரிவாக நாம்வேண்டிப் பணி்கு வோமே

இருண்டபெருங் கானகத்தே தனித் திராவில் இருந்தமுது வழியறியா இளைஞன் போலும் திரண்டசுளிக் கடனடுவே சேர்ந்த நாவாய் திருகியெழுஞ் குறைமுன்னே திகைத்தல் போலும் உருண்டமணி யழந்தபை நாகம் போலும் ஒருதவி யற்றேயுன் அன்பை நாடி அரண்டரு மாமலர்ப்பாத மணியத் தந்தென் அல்லல் துடைத் தருள்கமடுப் பதியன் னாயே

ஆவையரி யாயே என்றன்பர் நாளும் ஆவலாய் வணங்கார் வமதனைக் கேட்டு பூவையினி அனுதினமும் புகழ்ந்து பேசும் பூங்காகீதம் பொற்புயரப் புனைந்து குழும் கோவையணிச் சுடரினத்தின் கொழுந்து வீசும் கோவளவு மடுப்பதியின் கோவரசி தன்னை நாவளரும் நற்புகழாய்த் துதித்து வாழ்த்தி நடையொழிந் திடநயந்து போற்று வோமே

திராத வறுமைபிணி திரும் பொல்லாத தியர்புரி தீவினைகள் திகைத்து ஓடும் நேராத கூழ்பகை தில்லா தோடும் நித்தியமும் சுகவாழ்வு நிலைய தாகும் பேராத மறுமையருள் பேற தாகும் பிறைநிலவு மரியாளின் பாதம பேணி ஆராத அன்போடு அர்ச்சித் தேத்தி அனுதினமு மடிபணிவார்க் கருள்செய் வாயே

அகில உலக மேற்றிராணிமார் சபையும் பத்திரிகையாளர்களும்

ஐக்கிய அமெரிக்க தேச வத்திக்கான் சங்கம் முன்னர் கத்தோலிக்க பத்திரிகை நிரு பேசப் பயப்பட்ட கருமங் பர் ஒருவர் இவ்வருடம் ஐப் பசி மாதத்தில் ரோமாபுரி கள் பலவற்றையும் திறந்த மனப்பான்மையுடன் ஆராய்ந்திருக்கின்றது; பத்திரிகையாளர் சபையிலிருந்து ஒதுக்கப்படுவதால் அவர்களில் பலர் பிழையான அபிப்பிராயங்களை யூகித்துக்கொள்கின்றனர்” என்பதே இந்த அமெரிக்க கத்தோலிக்க நிருபரின் அபிப்பிராயம்.

அன்னையின் திரு உடல்

எங்கே?

கி. பி. 451-ம் வருடம், திருச்சபையின் 4-வது பொதுச்சங்கம் கால்செடோன் என்னுமிடத்தில் கூடியது. சங்க பிதாக்கள் திருச்சபையின் கோட்பாடுகளை மும்முரமாக ஆராய்ந்துகொண்டிருந்தவேளை, ரோமானிய சக்கரவர்த்தி மார்சியான் அமைதியாக சங்க மண்டபத்தினுள்ளே வருகை தந்தார். தமது வருகையால் ஆச்சரியமடைந்த திருச்சபையின் ஆயர்களையும், பிதாப்பிதாக்களையும் நோக்கி அவர் கூறினார்:

“பெருமக்களே, எனது நீண்டகால விருப்பொன்றை உங்களிடம் சமர்ப்பிக்கிறேன். தேவகுமாரனின் தாயாகும் பாக்கியம் பெற்று, உலக இராட்சணியத்தில் உன்னத பங்கு கொண்ட கன்னித்தாயின் திருவுடல் எங்கே யுள்ளது? அன்னைமரியைப் புதைத்த புனித தலம் யாது? அவரது பொன்னுடல் ஒரு போதும் மண்ணினால் அழிக்கப்பட முடியாது. அன்னையின் உடலைத் தேடுங்கள், அவ்விடத்தில் மரியன்னைக்கென மாட்சிமை மிக்கதோர் தேவாலயத்தை எழுப்ப விரும்புகிறேன்”.

மன்னரின் செய்தியால் ஆயர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். இராயப்பரினதும் சின்னப்பரினதும் கல்லறைகள் எங்கே என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். யேசு பெருமானின் திருப்பாடுகளுடன் பங்குகொண்ட சின்னங்களெல்லாம் சக்கரவர்த்திகொன்ஸ்தந்தினின் அன்னையான கெலனா சிமாட்டியால் தேடியெடுக்கப்பட்டதை உலகறியும். வேதசாட்சிகள், அர்ச்சியசிட்டர்களின் புனித உடலங்கள் புதைக்கப்பட்ட இடங்களும் திருச்சபைக்குத் தெரியும். அன்னைமரியின் திருவுடலைப்பற்றி உத்தியோகரீதியாக என்ன கூறலாம்?

அத்தருணம், யெருசலேமின் மேற்றிராணியாரான புனிதர் யூவினல் ஆண்டகை எழுந்தார். “மன்னரே, சகோதர ஆயர்களே, மரியன்னையின் இறப்பும், அடக்கமும் பற்றி பாரம்பரியமாக வழங்கிவரும் சரிதையொன்றுதான் இவ்வினாவுக்கு விடையளிக்க வல்லது. அப்பாரம்பரிய வரலாறு எமது விசுவாசத்துக்குரிய ஒருநிகழ்ச்சியைச் சித்தரிக்கிறது.

“தமதன்னையை பாலோகத்துக்கு அழைக்க யேசு பிரான் சித்தமானார். இச்செய்தியை தூய ஆவியானவரின் ஏவுதலால் அப்போஸ்தலர்கள் அறிந்தனர். யேசுவின் மாணத்தின் பின்னால் தங்களது வேதபோதகத்

துக்கு உறுதுணையாகவும் துன்பங்களில் ஆறுதல்தரும் அன்னையாகவும் விளங்கிய மரியன்னையை இறுதியாகக் கண்டு ஆசிபெற எண்ணி அவர்களனைவரும் விரைந்து வந்தனர்.

“மரியன்னை சவிசேஷகரான அருளப்பரின் பாதுகாவலில் யெருசலேமில் தங்கியிருந்தாரென்பது நேயர்கள் அறிந்ததே. இந்தியாவில்

அன்னையின் திருவுடலம் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

“இந்தியாவின் அப்போஸ்தலரான தோமையார் நீண்டதூரம் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருந்ததால் சில தினங்கள் தாமதித்தே யெருசலேமுக்கு வந்துசேர்ந்தார். சேதிக்கேட்டு ஆறுத்துயரமடைந்தார். சகோதர அப்போஸ்தலர்கட்கு கிடைத்த பாக்கியத்தையெண்ணி கண்ணீருகுத்தார். அன்பர்களே அன்னையின் திருவுடலை அடக்கிய புதைகுழியண்டை என்னுடன் வாருங்கள். எனக்காக ஒரே ஒருமுறை அந்தக் கல்லைத் திறவுங்கள். கன்னித்தாயை ஒருகணம் கண்டால் போதும் என்று கெஞ்சினார்.

“தோமையாரின் துயர்நீக்க அப்போஸ்தலர்கள் விரும்பினர். இச்செயலால் தாங்களும் மரியன்னையின் திருக்காட்சி பெறும்பாக்கியத்தையும் பெறலாம் அல்லவா? அனைவரும் மீண்டும் யோசேபாத் கணவாயண்டை சென்றனர். இருண்டதும் குளிர்மயமானதுமான கல்லறையில் அவர்கள் நுழைந்தபோது நறுமணம் கமழுவதுகண்டு அவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர். சுகந்தவாசனையினூடே சென்று கல்லறையைத் திறந்தனர் அங்கு அவர்கள் தேடிய அன்னையின் திருவுடல் இல்லை.

“சில நிமிடங்கள் திகைத்து நின்ற அப்போஸ்தலர்கள் சிந்தைதெளிந்தனர். அன்று யேசுபிரானின் திருவுடலைக் காணாது அவர்களப்பட்ட வேதனை... அப்பப்பா சொல்லுந்தாமல்ல. யேசு உடலுடன் உயிர்த்தெழுந்தார் என்று விசுவசிக்க அவர்களால் முடியவில்லை.

“இன்றே நிலைமை வேறு. தூய ஆவியானவரின் அருள் பெற்ற ஆயர்கள் அவர்கள் மரியன்னை தமது திருக்குமாரனின் பாதையிலேயே சென்றுவிட்டாள். உடலுடன் பாலோகத்துக்கு எடுக்கப்பட்டாள் என்ற உண்மையை அவர்கள் நொடிப்பொழுதில் உணர்ந்து விசுவசிக்கின்றனர்”.

யெருசலேமின் மேற்றிராணியார் கூறிய இவ்வரலாற்றை பொதுச்சங்க பிதாக்களுள் சிலர் அப்போதுதான் முதன்முதல் அறியவந்தனர். சக்கரவர்த்தி மார்சியான், தனது மனைவி புல்சேரியாவுடன் இவ்வரலாற்றைப் பகிர்ந்துகொண்டான்.

இதிலிருந்து அன்னைமரி மோட்சத்துக்கு ஆரோபணமான திருநாள் மிகப்பிரபலம்மடையத் தொடங்கியது. கத்தோலிக்கர்கள் இதை யோர் விசுவாசத்தியமாக நம்பிக்கை கொண்டனர். எனினும் திருச்சபை வேதப்பிரமாணங்கட்கமைய இச்சத்தியத்தைப் பிரகடனம் செய்யவில்லை என்பதோர் பெரும் குறையாக அண்மைவரையிருந்தது.

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

பேசும் பேல

அன்னையின் திருவிழா

மரியன்னையின் ஒரு பெருத்தினத்தைக் குறிக்கும் வகையில் மருதமலின் ஆடித்திருநாள் கொண்டாடப்படுவது பற்றிச் சிலவாரங்கட்கு முன்னால் பேசும்பேலு குறிப்பிட்டது நேயர்கட்கு நினைவிருக்கலாம். ஆவணி 15-ல் மருதமலில் கொண்டாடப்படும் திருநாளும் மரியன்னையின் மற்றொரு மகோன்னத நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பதாயமைகிறது. மரியன்னையின் சரீரம், ஆத்துமத்தோடு பாலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட திருநாளை ஆவணி 15-ல் கொண்டாடுகிறோம். மரியன்னையின் புனித சடலத்தை அடக்கம் செய்யப்பட்ட தலம்பற்றி முதலில் கவனிப்போம்.

யோசேபாத் கணவாய்

பழைய ஜெருசலேம் நகரத்தின் வடபுற மதிலிலிருந்து செங்குத்தாகச் செல்லும் ஒரு பாதையைக் கணவாய், இப்பாதை ஜெருசலேம் தேவாலயத்தின் பக்கமாக மோரியாமலைவரைக்கும் செல்கிறது. இவ்வழியில்தான் ஒலிவேத்துமலையும் காணப்படுகிறது. இந்த இருமலைகட்கும் இடைப்பட்ட கணவாயே யோசேபாத் கணவாய் என அழைக்கப்படுகிறது. உலகின் கடைசிப் பொதுத்தீர்வை அளிக்கப்படும் தலம் இது என கிபருசாதியார் இக்கணவாயைக் கருதினர். இதன் காரணமாகவே இறந்தோரின் சடலங்களைப் புதைக்க இங்கு கொணர்ந்தனர் என அறியக்கிடக்கிறது.

அன்னையின் கல்லறை

இக்கணவாயின் ஒருபக்கமாக ஒரு கற்கூடை காணப்படுகிறது. இதுவே மரியன்னையின் திருவுடலையடக்கம் செய்த கல்லறையென விசுவசிக்கப்படுகிறது. யேசுபிரானுடன் சம்பந்தப்பட்ட புனித சின்னங்களைத் தேடிவதற்கு 326-ம் ஆண்டில் ஜெருசலேமுக்கு வந்த கெலனா சிமாட்டி இக்கல்லறையைச் சுற்றி ஒரு கோயிலைக் கட்டியெழுப்பினார். பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஜெருசலேமின் அரசு பிடத்தை அலங்கரித்த அன்சோ அரசரும் மெலிசண்டா அரசியும் தூர்ந்துபோயிருந்த சிற்றாலயத்தை மீண்டும் சிறப்பாக உருவாக்கினர்.

இன்றைய நிலை

சிலுவை யுத்தகாலங்களில் பலரின் கைகட்கும் மாறிய மரியன்னையின் கல்லறை இன்று ஆர்மீனிய ஒதோட்க்ஸ் திருச்சபையினரின் பொறுப்பில் உள்ளது. கல்லறையின் பக்கமாக ஆர்மீனிய, கிபேக்க, எத்தியோப்பிய திருச்சபையினரின் பிடங்களையும் இஸ்லாமிய மதவழிபாட்டுச் சின்னங்களையும் காணலாம். நசானு ரீபியின் தாயாரான சித்தமிரியத்தின் கல்லறை இதுவென இஸ்லாமியர்கள் கருதுகின்றனர். இருண்ட கல்லறைக்குள் சென்று பார்க்க வசதியாகச் சிறு வெளிச்சங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆவணி பதினாறாம் வேறுசில திருநாட்களிலும் பல ஆராதனை நடாத்தக் கத்தோலிக்க திருச்சபையினருக்கு உரிமையுண்டு.

இரு சிறு கல்லறைகள்

மரியன்னையின் கல்லறைக்குள்ளாக ஒருபகுதியில் இரு சிறு கல்லறைகளைக் காணலாம். இவை மரியன்னையின் பெற்றோரான யுவக்கீம்முனீர் திராதம், ஆனாஸ்முன்வரியினதும் சடலங்கள் புதைக்கப்பட்ட தலங்கள் எனப்படும் தவறாகக் கருதுகின்றனர். உண்மையில் இவை அன்சோ அரசரதம், அவர்பாரியாரதம் கல்லறைகள் ஆகும்.

மருதநாரணம்

மரியன்னை பாலோகத்துக்கு ஆன்ம சரீரத்துடன் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிகழ்ச்சியை நினைவுகூரும்போது திரியேக கடவுளினால் அன்னைக்குப் பாலோக பூலோக இராக்கினியாக முடிசூட்டப்பட்ட நிகழ்ச்சியையும் நினைவுகூருகின்றோம். இந்நிகழ்ச்சியை விசேடமாக நினைவுகூருவதற்கென திருச்சபையால் ஸ்தாபிதம் செய்யப்பட்ட தலம் ரோமையிலுள்ள மேரி மஜோர் தேவாலயமாகும். ரோமையிலுள்ள எஸ்குலின் குன்றின்மேல் மரியன்னையினால் குறித்துக் காட்டப்பட்ட இடத்திலேயே நிறுவி நிற்கும் இவ்வாலயத்தைப் பனிமயமாதா கோவிலெனவும் அழைக்கின்றார்கள்.

இந்தத் தேவாலயத்திலே தான் யேசுபாலகனை மரியன்னை பிரசவித்தவுடன் வளர்த்திய தொட்டில் அல்லது மாட்டுத்தொழுவம் பாதுகாக்கப்படுகின்றது.

இடமாற்றம்

இதுகாலவரை

87, புதிய சோனக தெரு (New Moor Street), கொழும்பு - 12

என்ற விலாசத்தில் இருந்துவந்த எமது ஸ்தாபனம்

வஸ்தியன் & கம்பெனி Ltd.

தற்போது

187, காலி வீதி (Galle Road), கொள்குப்பிட்டி - 3

என்ற விலாசத்துக்கு இடம் பெயர்ந்துள்ளதுதான்,

எமது வாடிக்கையாளர்

இனிமேல் தற்போதைய முகவரியில்

தொடர்புகொள்ளவும்.

திருமறை வளர்ப்பது காவலன்; தீந்தமிழ் தருவது காவலன்.

**மகளிர்
மன்றம்**

அன்பு நிறைவேர்களே!..... அஞ்சலி!

மடுவுக்குப் போகவில்லையா?..... என்று ஒருவர் ஒருவரைப் பார்த்துக் கேட்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள் மடு அன்னையின் பக்தர்கள். பாடசாலைகளுக்குத்தான் விடுமுறை காலமாச்சே!..... சிறுவர் குழாம் தம் பெற்றோரை நோக்கி, “நாங்களும் வருவோம்” என்று அடம் பிடித்துக் கிளம்புகிறார்கள் மடு அன்னையின் பாத்திரமில் சில நாட்களைக் கழிக்க; பாடசாலை தொடங்கிவிட்டால் மடுவுக்குப் போக முடியாதே!..... என ஆசிரிய உலகம் ஆர்வமுடன் மூட்டை முடிச்சுகளைக் கட்டி யாத்திரை கிளம்புகிறார்கள். “வருகிற வருஷம் இருக்கிறேனோ என்னமோ தம்பி!..... என்னையும் அந்த மடு ஆச்சியின் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு வர அழைத்துப் போக மாட்டாயா?”..... எனத் தம் கடைசி அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துக் கிளம்பிவிடுகின்றனர் தாத்தாமாரும், பாட்டிமாரும், எல்லோரையுமே காந்த சக்தியால் இழுக்கின்ற மருதமடு அன்னையின் மாபெருஞ் சிறப்பை என்னென்போம்!.....

“அம்மா தாயே!... தஞ்சமென்றடைய இடமோவில்லை; ஆதரவளிக்க மனிதரோவில்லை; சஞ்சலமகற்றத் தாதையு மில்லை; ஆறுதலுரைக்க அன்னையுமில்லை; என் செய்வேன் தாயே! ...” என்று கண்ணீர் வடித்து, மடு அன்னையே தமது கவலையெல்லாம் தீர்க்க வேண்டுமென்று அவளிடம் சொல்லிவிட்டால் போதுமே!..... “நீர் இரங்காவிட்டால் எங்களுக்கு வேறார் இரங்குவார்?..... நீர் உதவாவிட்டால் எங்களுக்கு வேறார் உதவுவார்?..... நீர் நினைவாவிட்டால் எங்களை வேறார் நினைப்பார்?” என்று கேள்வியின்மேல் கேள்வியாகத் தொடுத்து மடு அன்னையிலேயே தம் முழுப்பொறுப்பையும் விட்டுவிட்டால் நிம்மதி கிட்டிவிடுமே!..... “எங்கள் நம்பிக்கை விண்போகுமோ? .. எங்கள் மன்றாட்டு மறுக்கப்படுமோ? ... எங்கள் யாத்திரை பலனற்றதாய்ப் போகுமோ?..... உம்முடைய சந்திதானந்தேடி வந்தோம்; காடுகளைக் கடந்து முடிவந்தோம்!..... என்று நம்பிக்கை மொழிகளை அடுக்கி அன்னையின் கருணைநோக்கைத் தம்பகால் திருப்பிவிட்டால் கேட்டதெல்லாம் கிடைத்துவிடுமே!.....

எனவே, மடு அன்னையிடம் மக்கள் திரள் திரளாக ஓடிச் செல்வது அதிசயமில்லையே. அன்னையின் மடுப்பதியில் இருந்து கொண்டே பல வருடங்களாக ஈழநாட்டின் எல்லாச் சாகியத்தினர்க்கும், எல்லாச் சமயத்தினர்க்கும் அள்ளிப் பொழியும் வரப்பிரசாதங்களை அபரிமிதமாக நாமும் அடைய அவளை நோக்கிக் கைநீட்டிப் பிரார்த்திப்போமாக’ ரோஜா.

சூடுவது ரோஜாப் பூ மாலை

மடுப்பதிக்குப் புறப்பட்டு விட்டீர்களா? ஆம்!... மரியன்னையின் யாத்திரை ஸ்தலமொன்றில் ஏராளமான பக்தர்கள் குழுமியிருந்தனர். எல்லோரும் ஜெபமாலையை ஒதிக்கொண்டிருந்தனர்; அத்தருணத்தில் அங்கே சமூகம் கொடுத்திருந்த கன்னிகையொருத்தி ஓர் அழகான காட்சியைக் கண்டாள். பக்தர் குழாம் மத்தியிலிருந்து ஒவ்வொரு பிரியத்த மந்திரமும் ஜெபிக்கப்படுகையில் ஒவ்வொரு ரோஜாப் பூ உயர எழும்பிக் கொண்டிருந்தது. இலட்சக்கணக்கான ரோஜாப் பூக்கள் மேலே மேலே போய்க் கொண்டிருந்தன. இடைவழியில் எல்லா மலர்களின் இதழ்களும் உதிர்ந்து திரும்பவும் பூமியிலேயே விழுந்துகொண்டிருந்தன. கன்னிகை இன்னமும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஓர் ஏழைச் சிறுமியின் வாயிலிருந்து புறப்பட்ட மலர்கள் மட்டும் இதழ்கள் உதிராமல் மேலே மேலே உயர எழுந்து மரியன்னையின் பாதாரவிந்தத்தில் போய்த் தங்கின. கன்னிகை அதிசயித்தாள். அப்போது அவள் ஒரு குரலொலியைக் கேட்டாள். “இத்தனை ஜனங்களும் ஜெபமாலையை மணிகளை ஒதுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் அவர்

பிரான்ஸ் தேசத்தில் மரியன்னையின் யாத்திரை ஸ்தலமொன்றில் ஏராளமான பக்தர்கள் குழுமியிருந்தனர். எல்லோரும் ஜெபமாலையை ஒதிக்கொண்டிருந்தனர்; அத்தருணத்தில் அங்கே சமூகம் கொடுத்திருந்த கன்னிகையொருத்தி ஓர் அழகான காட்சியைக் கண்டாள். பக்தர் குழாம் மத்தியிலிருந்து ஒவ்வொரு பிரியத்த மந்திரமும் ஜெபிக்கப்படுகையில் ஒவ்வொரு ரோஜாப் பூ உயர எழும்பிக் கொண்டிருந்தது. இலட்சக்கணக்கான ரோஜாப் பூக்கள் மேலே மேலே போய்க் கொண்டிருந்தன. இடைவழியில் எல்லா மலர்களின் இதழ்களும் உதிர்ந்து திரும்பவும் பூமியிலேயே விழுந்துகொண்டிருந்தன. கன்னிகை இன்னமும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஓர் ஏழைச் சிறுமியின் வாயிலிருந்து புறப்பட்ட மலர்கள் மட்டும் இதழ்கள் உதிராமல் மேலே மேலே உயர எழுந்து மரியன்னையின் பாதாரவிந்தத்தில் போய்த் தங்கின. கன்னிகை அதிசயித்தாள். அப்போது அவள் ஒரு குரலொலியைக் கேட்டாள். “இத்தனை ஜனங்களும் ஜெபமாலையை மணிகளை ஒதுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் அவர்

மாதாவிடம் சொல்வதுதானே!

“அப்பா!... எனக்கு நூறு மார்க்கீடைத்திருச்சே!” மழலைத் தொனியில் உரக்கச் சத்தமிட்டுக் கொண்டே உள்ளே ஓடி வந்தாள் சிறுமி சார்தா. தனது சிலேப் பலகையைப் புத்தகங்களுடன் வைத்தால் தான் எடுத்த நூறு புள்ளி அழிந்துவிடுமே என்ற பயத்தினால் அதை தனியாகத் தன் பிஞ்சு விரல்களில் பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்பா பாஸ்கர் வராததால் ஓர் நாற்காலியில்தான் இருந்தாள். ஆனால், அவரோ சார்தாவையோ, அவள் பிடித்திருந்த கற்பலகையையோ, அன்றேல் அதில் வெள்ளைச் சோக்குக் கட்டியால் எழுதப்பட்டு மின்னிக்கொண்டிருந்த நூறு புள்ளிகளையோ ஏதெடுத்தப் பார்க்கவே இல்லை. வழமையாக அப்பாவிடமிருந்து சார்தாவுக்குக் கிடைக்கும் அன்பு முத்தங்கூட அன்று கிடைப்பதாக இல்லை. திகைத்துப் போனார் சார்தா. “அப்பா!... என்று!... நான் சொல்வது கேட்கவில்லை, ஏன் அப்பா நீ என்னோடே ஏதாச்சும் ஓவா? என் ஆசை அப்பா இல்லை... இதைப் பார்ப்பா!..... பார்த்துவிட்டு வெளிரூட் சார்தா என்று சொல்லொன்பா” கெஞ்சினாள் சார்தா. முகட்டையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பாஸ்கர் ஆத்திரத்துடன் திரும்பினார். “நூறும் இருநூறும்!..... இரண்டாயிரத்தை தலைமுறுக்கிட்டு முழிக்கிறேன் நான். நானைக்கு வேலைக்கே தலை” முழுக்காயிடப் போறது!.....போ சனியனே அப்பாலே! இரண்டு அறைகள் விழுந்தன குழந்தையின் பிஞ்சுக் கன்னத்தில்.

தாள். அம்மாவும் தலைவிரிகோலமாய்க் கண்ணீர் வடித்த படி படிக்கட்டில் உட்கார்ந்திருந்ததைப் பார்த்தாள். கன்னங்கள் வலித்தன. ஓடிப் போய் விழுந்தாள் அம்மாவின் மடியில். “உங்க ஆத்திரத்தைப் பச்சைக் குழந்தையிடம் காட்டினால் என்னவது!..... எந்தப் படுபாவி பணத்தைத் திருடினானோ? ... அதுக்குக் குழந்தை ஏன்ன செய்யும்? ...” சார்தாவைத் தடவித் தொடுத்தவாறே பார்த்தாள் அன்னை மல்லிகா. “என்ன செய்வது? எல்லாம்என் தலைவிதி!...” பெருமூச்செறிந்தவாறே தன் அறையில் துழைந்து படுக்கையில் விழுந்தாள் பாஸ்கர்.

மா!... பணத்தை அப்பாவே கொடுத்திருந்ததானே” என்றாள் சார்தா. “எப்படி கண்ணு முடியும்? நாங்க ஏழைகள். அது ரொம்ப ரொம்பப் பெரிய தொகை. இரண்டாயிரம் ரூபாவாம். அத்தனை பணம் அப்பாவிடம் இல்லையே” என விளக்கினாள் அன்னை. “ஓகோ அப்படியா! ...தலோ! தலோ! புரிந்த பாணியில் யோசித்தாள் சார்தா.

பத்து நிமிடங்கள் ஓடியிருக்கும். “அம்மா!... அம்மா! அம்மா! நான் ஒரு வழி சொல்லலா?... மாதாவிடம் நமது கஷ்டத்தைச் சொல்லிவிடலாமே? அப்படித்தான் சிஸ்டர் சொல்லியிருக்காங்க. மாதாவிடம் சொன்னால் கட்டாயம் அவ உதவி செய்வாவாமே. நான் ஓடிப்போய் சொல்லிட்டு வானே!” என்று மகிழ்ச்சியோடு கூறிய சார்தா ஓடினாள் தெரு வீதிவழியே. அவள் பாடசாலைக்குச் செல்லும் தெருவீதியில் உள்ள ஒரு சந்தியில் மடுமாதா சருபமொன்று அழகுற ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. மண்டியிட்டாள் அச்சுருப முன்னிலையில். “மாதாச்சி! அப்பாவுக்கு உதவி செய்யும். யாரோ ஒருத்தன் அப்பா வைத்த பணத்தைத் திருடிட்டானாமே. ரொம்பப் பெரிய தொகையென்று அம்மா சொன்னா. அப்பா பாவம்!... ஜெயிலுக்கு அனுப்பிவிடுவாங்க. அப்பறம் எனும், அம்மாவும் என்னு செய்யிறதா? மாதாச்சி! நீங்க எப்படியோ அப்பாவுக்கு காசைக் கொடுத்தீங்க.” உருக்கமாக மன்றாடிய (6-ம் பக்கம் பார்க்கவும்)

நடுங்கிப் போனார் சார்தா. அவள் அப்பாவை இத்தனை உக்கிரவேகத்தில் என்றுமே கண்டதில்லை, திரும்பிப் பார்த்த

மருதமடுத் திருப்பதியில்!

(ஓராயிரம் பார்வையிலே!..... எ.மெ.)

மருதமடுத் திருப்பதியில்... மாமரித் தாயைப் புகழ்வோம்!..... திருவின் உருவாய்த் திகழும்..... தெய்வ அரசியைத் தொழுவோம்!.....

மருதச் சோலையினூடே — அடர் மராமரக் காட்டினூடே
கரடி புலிக் குகையூடே — கொடும் கலாபனை நாட்களி னூடே
அன்று அடியாரைக் காத்ததுபோலே இன்று எம்மையும் ஆண்டிடு தாயே! (மருதமடு.)

* * *
ஈழநாட்டின் திருவாய்— நிறைத் திலங்கிடும் எழில்மிகு உருவாய்
மழலைக் குழந்தையும் இனிதாய் — மனம் மகிழ்ந்தே அழைத்திடுந் தாயாய்
இங்கு விளைந்திடு இடரைத் தீர்ப்பாய் எங்கள் விடிவிளக்காகவே உதிப்பாய்! (மருதமடு.)

* * *
அன்னையென்றழைப்பதும் யாரை?—இங்கு ஆதரவென்பதும் எவரை?
தந்தையாய் நோக்குவோம் யாரை — நாம் தஞ்சமென்றடைவதும் எவரை?
அன்னையுள் நிழல்தான் எமக்கு என்றும் இன்பமே தந்திடுந் தாயே! (மருதமடு.)

* * *
கருணைக் கண்ணால் நோக்கி — எங்கள் கண்ணீர் துடைத்திடு தாயே!
இருளின் பவவினை ஓட்டா — நிறை ஒளியை வீசிடு தாயே!
இந்த உலகில் எமக்கொரு துணையாய் என்றும் இருந்தே அணைத்திடு தாயே! (மருதமடு.)

பாலோக பூலோக அரசியே!... வாழ்க!
(நான் மணிக்கடிக்கை)
உந்த நயிதாவின் சேயே!
உகந்தநற் சுதனின் தாயே!
தூய ஆவியின் நேயே!
பாவிசு ளெமக்குந் தாயே!...
—வாழ்க!... வாழ்க!
* * *
அருள் நிறை பூரண மரியே!
அலங்கரித் சோபன உருவே!
எழிலுறு விண்ணவர் புகழே!
அவலட்சணபாசுகள் பாயமே!
—வாழ்க! வாழ்க!
* * *
பரலோக பூலோக அரசியே!
பண்பாடும் வான்தூதர் எழிலே!
கன்னியர் கற்புக் கரசியே!
கவலைகள் தீர்க்கும் தருவே!
—வாழ்க! வாழ்க!

றைத் தியானிப்பதில்லை. பயபத்தியுடன் ஒதுவதில்லை. வாய்ப்பாடமாக, ஜெபமாலையை ஒதிமுடித்துவிடவேண்டுமென்று ஒதுகின்றார்கள். உடுகள் ஜெபிக்கின்றன. உள்ளமோ வேறு எண்ணங்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றது. அந்த ஏழைச் சிறுமிமட்டும் இதய பூர்வமான பயபத்தியுடன் தனது மணிமாலையை ஒதுகின்றாள். எனவே அவள் அனுப்பும் ரோஜாமலர் மாலையை நான் விரும்பிச் சூடுகின்றேன்” என்பதுதான் அக்குரலொலி.

நேயர்களே! இந்த உண்மைச் சம்பவம் ஜெபமாலையை நாம் பயபத்தியாக ஒதுவதற்கு எம்மைத் தூண்டும் ஒரு சாதனமாக இருக்கக்கூடவதாக.

செபமாலியின் விளைவு

நெப்போலியன் பிராஞ்சு தேசத்து சக்கரவர்த்தி ஓர் கத்தோலிக்கன். ஆனால், தனக்கு எய்துற்ற அதிகாரச் செருக்கால் தலைதடுமாறி மதக்கடைமைகளை மறந்தான் திருமறைச் சட்டங்களுக்கு விரோதமாகவும் செயல்கள் புரிந்தான். ஒரு நாள் இந்த நெப்போலியன் நாடகம் பார்க்கப் போன நாடக சாலைக்குப் போனான். தனது வழக்கம்போல் தன்னுடன் ஓர் துணைவனை அழைத்துச் சென்றான். நாடகம் ஆரம்பமாயிற்று குழுயிட்டுநின்றவர்கள் நாடகச் சுவையால் ஈர்க்கப்பட்டு அதன் மேலேயே கவனமாயிருந்தனர். ஆனால், ஓர் இளவல், நெப்போலியனுக்குத் துணையாகச் சென்றிருந்தவன், சக்கரவர்த்தியின் பக்கத்தில் வீற்றிருந்தான்; நாடகத்தின்மீட்டு ஆர்வமற்றவன் போல் தலைகுனிந்தவன் னாயிருந்தான். அவனது வலது கரம் சட்டைப்பையினுள் இருந்தது. இதை நெப்போலியன் பார்த்தான். திடீரென்று தனது கையை இளவலின் சட்டைப்பையி

கனுள் நுழைத்தான். அங்கே வாலிபன்கரத்தில் செபமாலி இச்சமயத்தில் இளவல், தன்னை ஒன்றில் பேசுவான் அல்லது நையாண்டி பண்ணுவான் நெப்போலியன் என்று எதிர்பார்த்தான். நெப்போலியனே புன்னகை பூத்தமுகத்தோடு அவனை உற்றுப் பார்த்துக் கூறுவான். "ராவல்—(அதுதான் இளவலின் பெயர்)—நான் உன்னைக் கையுமெய்யுமாகப் பிடித்துக் கொண்டேன். அதனியித்தம் நீ கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. உனக்கு இடுக்கண் ஒன்றும் ஏற்படாது: உனது செய்கை எனக்கு சந்தோஷமளித்துள்ளது" நீ ஒரு நாள் பிராஞ்சு நாட்டு மேதையாவாய் என்று கூறிவிட்டு செபமாலியை அவனிடம் திருப்பிக் கொடுத்து "உன் வழக்கம்போல் செபமாலி செய்ப்பாயாக: நான் குறுக்கே நிற்க மாட்டேன்" என்று உரைத்தான் நெப்போலியன்;

அந்த இளவல் சிலவாண்டுகள் கடந்தபின் பரிஸ் நகர் அதிமேற்றிராணியராக விளங்கினார்.

மாதாவிடம் சொல்வதுதானே!

(5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சிறுமி தன் பக்கத்தில் ஒரு மனித உருவம் தன் மழலைமொழியைக் கேட்டுச் சென்றதைக் கணவையில்லை. நிம்மதியாக வீடிதிரும்பினான் சார்தா. "அம்மா!... எல்லாம் மாதாவிடம் சொல்லியிருக்கேன். அப்புறம் மாதா பணம் அனுப்பி வைப்பா தானே. அழாதே யுங்க" என்று கூறினான் மகிழ்ச்சியாக. உண்டான், உறங்கினான், அடுத்தநாள் காலை எழுந்து பாடசாலைக்குப் புறப்பட்டான். ஆனால், அப்பாவும் அம்மாவும் உண்ணவில்லை, உறங்கவில்லை. இரவெல்லாம் சோகக்கடலிலேயே மூழ்கியிருந்தனர். காலை யில் கவலையே உருவாய் ஆயிஸ் நோக்கிப்புறப்பட்டான் பாஸ்கர். என்ன நேருமோ!... என்ற அச்சத்தின் விடைதந்தான் மனைவி மல்லிகா. ஆயின் சார்தாவோ "அப்பா!... நான் போகிற வழியில் இன்னொரு தடவை மாதாவிடம் சொல்லி விட்டுப் போவேனே. மாதா மறந்த போயிருந்தாலும் நினைப்பூட்டி விட்டுப்போவேனே!... என்று கள்ளகப்படற்ற குரலில் கூறி விட்டுச் சென்றான். "ஆமா!... மாதா ஆயிஸ் குப்பு பணம் அனுப்பி வைக்கப் போறவாம் பாரு மல்லிகா?" என மனைவியைப் பார்த்துக் கேலியாகக் கூறிக்கொண்டே காரியாலயம் நோக்கினான் பாஸ்கர்.

கவலையே உருவாய் காரியாலயத்தில் தன் மேசையில் அமர்ந்த பாஸ்கர் அன்று தான் பார்வையிடவேண்டிய காகிதங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே போனான். இடையே தனது பெயருக்கு விலாசமிட்ட உறையொன்று அக் காகிதங்களின் நடுவே செருகப்பட்டிருப்பதை அவதானித்தான். ஆவலோடு அவசரமாக அதைத் திறந்தான். உள்ளே அத்தனையும் ரூபா ரோட்டுக் கற்றைகள். எண்ணினான். இரண்டாயிரம் ரூபாய்கள். கூடவே ஒரு கடிதம் அச்சிடப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது. அன்புள்ள பாஸ்கர்!... தயவுசெய்து என்னை

மன்னிக்க வேண்டுகின்றேன். சில்லறைக்கடன்கள் சில நெருக்கியதாலும், நகைப்பித்துக் கொண்ட என் மனைவியின் ஆவலைத் தீர்க்க எண்ணியதாலும், உமது மேசைலாச்சியில் இருந்த இப்பணத்தைக் கையாடி உமக்கு அதிக கஷ்டம் தந்தவிட்டேன். அப்பணத்தை உபயோகப்படுத்த எடுத்துச் சென்ற சமயம் மாதா முன்னிலையில் உமது குழந்தை செய்த உருக்கமான வேண்டிதல் உமக்கும், உமது குடும்பத்துக்கும் நேரவிருந்த கஷ்டத்தை நான் உணர்ச்செய்து என் மனச் சாட்சியைக் குத்திக் கிளறிவிட்டது. தயவுசெய்து என்னை மன்னித்து இப்பணத்தை ஏற்றுக் கொள்க. யன்றி... இம்மனம் உண்மை விளம்பி. அதிசயித்தார் பாஸ்கர். எழுதியவர் யாரென்று அறிய முடியவில்லை. அந்தக் காரியாலய மண்டபத்தில் வேலைசெய்யும் நூற்றுக்கணக்கான உத்தியோகஸ்தர்கள், பிழன்களில் யாராவது ஒருவராயிருக்கும். யாராயிருந்தால் என்ன?... பணம் கைக்கு வந்து விட்டது. குழந்தை சார்தா சொன்னது போல பணம் கிடைத்தவிட்டது. முதலாளியிடம் ஒப்படைத்து நிம்மதியானான். வீடிதிரும்பினான். வழியிலே மாதா சொருபத்தின் முன் மண்டியிட்டு நன்றி கூறினான் வீட்டையடைந்ததும் மாதா செய்த கருணையை மல்லிகாவுக்கு விவந்து கூறினான்.

மாலே நான்கு மணி. வீடு நோக்கி ஓடிவந்த சார்தாவை ஆவலோடு துக்கி முத்தமின்றான். "மாதா பணம் அனுப்பி வைச்சா சார்தா!... அப்பா ஜெயிலுக்குப் போகமாட்டேன். நேற்று ரொம்பப் கோபமாக உன்னை அடிச்சிட்டேனே" என்று அவனை மார்போடு அரவணைத்தான். "அப்போ மாதாவுக்குத் 'தாஸ்' சொல்லணுமே." அப்பாவின் கைகளில் இருந்து விடுபட்டு மாதா சொருபத்தை நோக்கி ஓடும் சார்தாவை அன்பு கணியப் பார்த்தனர் அவள் பெற்றோர்.

அர்ச். வின்சென்ட் டி போல் தரும சபை

(முன் தொடர்ச்சி)

இந்த அதிசயமான சபையானது உலகத்துக்குச் செய்துவரும் நன்மைகளுக்கோ கணக்கில்லை.

ஓர் ஆலம் விதையைப் போல் இச்சபை மிகச்சிறிய தொடக்கத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் காலகதியில் உலகம் முழுவதும் பரந்து ஏழைகளுக்கும் தமது ஏககதியை மறந்து இராட்சணிய பாதையில் வழி தப்பி நடக்கும் நிர்ப்பாக்கியர்களுக்கும் இச்சபை செய்து

கொண்டுவந்த, செய்துகொண்டுவரும் நன்மைகளோ அளப்பில்லை.

(a) உலகத்தின் சலபட்டணங்களில் உள்ள வறிய எல்லோராலும் கைக்கொடுக்கப்பட்ட சனங்களை இதன் அங்கத்தவர் வாராந்தம் சந்தித்து சீர்தர உதவியாகிய ஊண், உடை, இல்லிடம் முதலியவைகளைக் கொடுத்துவந்து மாத்திரமல்ல தங்களுடைய சமயோசித புத்திமிகளாலும் ஆறுதல் வார்த்தைகளாலும் இதன் நிர்ப்பாக்கியருடைய வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய திருப்பத்தைக் கொடுத்து, சீவிய விருப்பையும் நம்பிக்கையையும் அவர்கள் உள்ளங்களில் புகுத்திவிடுகிறார்கள்.

(b) எத்தனையோ தரும வைத்தியசாலைகள், வயோதிகர்சாலைகள், சீர்திருத்த பாடசாலைகள், அனாதைப்பிள்ளைகள் மடங்கள், பாடசாலைகள் முதலியவைகளை ஸ்தாபித்துத் தமது சொந்த முயற்சியாத் இவைகளை ஒழுங்காய் நடப்படுத்து நமது பரிசுத்த மாதா பிரசிய திருச்சபைக்கும், அரசாங்கத்துக்கும் பொதுவிலை துன்பப்படும் சனசமுதாயத்திற்கும் எவ்வளவோ ஆறுதலாயிருந்து வருகிறார்கள்.

(c) எத்தனையோ இடங்களில் (Servant's agencies) வேலை தேடிக்கொடுக்கும் ஸ்தாபனங்களை ஸ்தாபித்து மிக அனுசலமாய் நடத்தி வருகிறார்கள். இவர்கள் வேலை ஆட்களைத் தேவைப்படுவோருடன் தொடர்புவந்து, வேலை செய்யக்கூடிய சுலபத்தோடுருக்கும் வறியோருக்கு வேலைதேடிக்கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்த முயற்சியால் வறியோர் எப்போதும் மற்றோருடைய உதவியை நாத்திராமல் தாமே தமதுசீவனோபாயத்துக்கு வழியைத் தேடி தமது சுய மரியாதையைக் காப்பாற்றக்கூடியவர்களாய் வந்துவிடுகிறார்கள்.

(d) எத்தனையோ இடங்களில் (Secretariate for the Poor) ஏழைகளுக்கு ஆலோசனை கொடுக்கும் ஸ்தாபனங்களை ஸ்தாபித்து வெகு அனுசலமாய் நடத்திவருகிறார்கள். இந்த ஸ்தாபனங்களில் பல வழித்தியர்கள், சட்டநிபுணர்கள் பெருந் கல்விமான்கள், நீதிபதிகள் முதலியோர் அங்கத்தவர்களாயிருந்து சுகாதாரவிஷயங்களில், வழக்கு விஷயங்களில் கச்சேரி சம்பந்தமான விஷயங்களில், வேறும் எத்தனையோ விஷயங்களில் ஏழைகளுக்கு இனாமா ஆலோசனை கொடுத்துவருகிறார்கள். மனுப்பத்திரங்களை எழுதிக்கொடுக்கிறார்கள். வழி நடத்துகிறார்கள்.

(e) எத்தனையோ தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி வேலை பற்றிருக்கும் ஏழைகளுக்கு அவாவர் ஆற்றலுக்கும், பலத்துக்கும், வசதிக்கும் தக்கபடி வேலைகளைக் கொடுத்து உதவி செய்துவருகிறார்கள்.

(f) ஏழைகளுக்கு வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுத்து தவும் ஸ்தாபனங்களை நடப்பித்துவருகிறார்கள்.

(g) வாலிபரை அணைத்து நல்வழியில் நடத்தும் நோக்கமாய் எத்தனையோ வாலிபர் விளையாட்டுக் கிளப்புகள், யோகாப்பியாசஸ்தாபனங்கள், தேகாப்பியாச ஸ்தாபனங்கள், இலக்கியவளர்ச்சி ஸ்தாபனங்கள், வாசிக்கோலைகள் முதலிய வற்றை நிறுவித் தமது சொந்தச் செலவில் நடப்பித்து வருகிறார்கள்.

(h) நிலைமையான வருத்தமுள்ள நோயாளர்சாலைகளை நிறுவி, (Home for the incurable) அங்கேயிருப்பவர்கள் பாடுபடும் கிறிஸ்துவரோடு சேர்ந்து தமது பாடுகளைச் சந்தோஷமாய், உலக இராட்சணியத்துக்காக அனுபவித்துவரும்படி பயிற்றப்படுகிறார்கள்.

(i) அங்கக்குறைபாடுடையோர் மடங்களை (Home for the dirabled) நிறுவி அங்குள்ளவர்களுக்கு அவர்களால் செய்யக்கூடிய வேலைகளைக் கொடுத்து ஆதரித்து வருகிறார்கள்.

இவைமாதிரிமா, இன்னும் எத்தனையோ விதம்விதமான காரியங்களை ஏழைகளுக்குச் செய்து, "நீங்கள் ஏழைகளுக்கு என்ன செய்கிறீர்கள்?" என்ற திருச்சபையின் சத்தூராதிகள் அன்றொருநாள் கூறிய வசை மொழியை இப்போ கூறாதபடி அவர்களின் வாயை அடைத்த பெருமை அர்ச். வின்சென்ட் டிபோல் சபைக்கே உரியது.

இப்பேர்ப்பட்ட ஓர் உன்னத சபையில் கிறிஸ்தவ வாலிபரே ஏன் சோகிருக்கிறீர்கள்? உங்கள் அறியாமையா அல்லது விசுவாசக் குறைவா இதற்குக் காரணம்? காட்டுத்தீபோல் உலகெங்கணும் பரம்பி அதை விழுங்கிவிடக்கண்ணங்கட்டிநிற்கும் பொது உடைமைக்காரரின் நாச வேலையா? அல்லது உங்களை வழிநடத்தவேண்டியவர்களின் பராகண்டிதமா?

இன்பமடு எழிலரசி

[1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

மருதமடுச் செபமாலிமாதா. ஆவியோடு காயமழிந்தாலும் மேதினியில் பாவமேபுரியாது அதனை அரோசிக்க சிலுவையிற் குருகிசந்தி உலகினை இராட்சித்த உந்தன் அருமைத் திருமகளை வாழ்வினில் என்றும் மறவாது அவரை அன்புடன் எண்ணிச் சீவிக்க இறைவன் திருவடிகளைத் தினமும் நினைந்து உடல், பொருள், ஆவியை அவருக்கே அர்ப்பணம் செய்து பூசிக்க அருள் புரிந்தருளுவீர் தாயே என்று இரந்துநிற்கும் பக்தர்களின் உருக்கமான செபங்களை இரக்கமுடன் கேட்டு இன்னருள் புரிந்து வருகின்றார் மருதமடு அருள்மாதா.

வனமே அரும்பும் மலர்களைத் தூற்றித் தினமும் நினைந்து உன்பதம் போற்றி, மனமேல் உந்தன் உருவமே ஏற்றி வணங்கும் அன்பர் துதியை ஏற்று உந்தன் அருமைத் திருமகளை இரந்து ஞானமும் சமாதானமும் அருளுவீர் என்று இரந்து கேட்கும் செபங்களைக் கருணையுடன் கேட்டு அருள்புரிந்து வருகின்றார் சமாதானத்தின் இரக்கினி.

உலகமே உய்ய வழிசெய்த அன்மையின் உருக்கமான வேண்டுகோளை மருதமடுவினும் பக்தர்கள் மனதீருத்திச் செபமாலியைப் பயப்பத்தியுடன் செபிப்பதையும் பாவிகள் மனந்திரும்ப மன்றடுங்கதையும், ஒழுத்தல் உபவாசவகளைப் புரிவதையும், மாதாவின் மாசில்லாத இருதயத்திற்கு மக்கள் தம்மை அர்ப்பணிப்பதையும் மனமுவந்து நோக்கி அருள்புரிகின்றார் இன்பமடு எழிலரசி.

அனைத்துலக மக்களின் இரக்கினி, அருட்கிருபை நிறைந்த பாதா, ஆருயிரும் தஞ்சமும் மதுமுமான தாய் இக்கண்ணீர் கணவாயிலிருந்து துயருறும் பாதிசிகளும் பாவிகளுமான மக்களை வானுலகிலிருந்து திருக்கண்ணைக் கிப்பார்க்கிறார். பேய், உலகம், சீராம் என்னும் பெருந்திக்கிழைக்கும் சத்துருக்களில் நின்றும் காப்பாற்ற, ஆபத்துவேளையில் ஆருதவி புரிய, அச்சமின்றி அமைதியுடன் வாழ அருள்புரிவார். பூமியாம் பேழையில் இருந்து பெருமூச்சுவிடும் ஏழையாம் பாவிகளின் கூக்குலைக் கேட்டுத் தமது திருக்குமாரனிடம் இரந்து நித்திய சீவியம் தர அருள் புரிவார்.

ஆருயிர்த்தாயே! உன்னையின்றி யார் உயிர்பெறுவார்? யார் அருள்பெறுவார்? யார் கரைசேருவார்? என்று அவரது ஆலயந் தேடி, உதவி நாடி நம்பிக்கையுடனே பொங்கும் அன்புடன் இங்கிதம் புகழ் மங்களம் சொல்ல வந்திருக்கும் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்களையும் கருணைத் திருவிழிகளால் நோக்கித் தமது திருக்குமாரனை வேண்டி அன்புநிறைந்த ஆசியை அனைவர்க்கும் இரந்தருளுவார்.

யாழ். ஆசனக் கோவில்

அன்னை அமலியின்

ஆரோபணத் திருவிழா

இன்று யாழ். ஆசனக் கோவில் பங்கைச் சேர்த்த மக்களுக்குப் பேருவகை பொங்கும் பெருநாள். இதயம் பூரிக்கும் இன்பநாள். இன்று தான் யாழ்நகரின் பாதுகாவலாளியான அமலியின் அன்புத் திருநாள் — ஆரோபணத் திருநாள். ஆவணித் திங்களிலே அன்புக்கரசியாம் அன்னைக்கு எடுக்கும் அலங்கார விழா.

இந்நாளை ஆசனக்கோவில் மக்கள் எப்படிக் கொண்டாடுகிறார்கள்? அவர்கள் அன்னையின் நாளை வெகு பக்திச்சிறப்பாக, வீண் ஆடம்பரங்களையும் செலவுகளையும் நீக்கி ஏனைய பங்கு மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக, முன்னோடியாக

னின் கருத்தோலியங்களும் குவரால் அழகுத் தமிழில் அமுத நடையில் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. ஈற்றில் நற்கருணைநாதர் பூசை இடம் பெறுகிறது. எல்லா மக்களும் ஒன்றித்து ஒற்றுமையாய் வேற்றுமை களைந்து பக்திப் பாவசத்துடன் செரிப்பது உண்மையிலேயே இதுவரை காலமும் நடைபெற்ற திருவிழாக்களுக்குச் சிகரம்வைத்தாற்போன்று அமைந்துள்ளது.

இப்படியாக இவர்கள் இந்நவநாளில் பங்குகொள்ளுவது இவள் நாளின் சிறப்பம்சத்தையும் உணர்த்துவதாகின்றது. அன்னை அமலி அனைத்துலக அணங்குகளிலே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள். எந்தப் பெண்களுக்கும் கிடையாத பாக்கியம் பெற்ற பாக்கியவதி. கடவுள் தமது திருக்குமாரனுக்குத் தாயாக ஆக்குவதற்காக ஏற்கெனவே அவளைத் தயார் செய்துவந்தார். மாசின்றி உற்பவிக்கச் செய்தார். முப்போதும் கண்ணிகையாகவே காத்துவந்தார். அத்தகைய அன்னை — அமலனின் அன்னை — மாதர்குல மாதரசி மரித்த முன்றும்நாள் ஆத்தும் சரீரத்தோடு விண்ணுலகுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டாள். அவள் தாய் சரீரத்தை மண்ணுக்கு இரையாக்கவில்லை. விண்ணுக்கு விரைந்து எடுத்தார். விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் அரசியாக விளங்க வைத்தார். அந்தப் பொன்னுள்ளான் இந்த ஆவணித் திங்கள் பதினெந்தாம் நாளிலே கொண்டாடப்படுகிறது.

அவள் எம்க்கு அன்னைபாக மட்டுமல்ல, அரசியாகவும் விளங்குகிறாள். பூவுலகில் அன்னை பாக வந்து அவனைத் துவழிநடத்துகிறாள். அவள்

கொண்டாடுகிறார்கள். அன்னையின் அருள் இவர்களிடம் நிரம்ப உண்டு என்பதற்கு இவர்கள் ஆயத்த நவதினங்களைக் கொண்டாடும் விதம் மற்றோரைச் சிந்திக்கவைக்கிறது.

சிலர் மேளமின்றி, வாணமின்றித் திருவிழாவா? என்று அங்கலாய்த்தனர். அவர்கட்கெல்லாம் சவால் விடுவது போன்று, வாருங்கள், நாங்கள் எப்படித் திருவிழாவைப் பக்தியுடன் கொண்டாடுகிறோம் என்பதைப் பாருங்கள் என்பதுபோல் அமைந்தது. அன்னையின் "செய், தபம்" என்ற வேண்டுகோள் சிறப்புடன் நடைபெறுகிறதைக் கண்டார்கள். ஆம், இந்நவநாட்கள் திருப்பலியுடன் ஆரம்பமாகிறது. பங்கு மக்கள் அனைவரும் குடும்பங்களாகச் சேர்ந்து திருப்பலியில் பங்குகொண்டு, திருவிருந்திலும் பங்குகொள்ளுகிறார்கள். பின்னர் அன்னையின் செய்மலை ஒத்தப்படுகிறது. பிரார்த்தனை பாடப்படுகிறது. அமலியின் செய்தியும், அமல

கப்பட்டவள். எந்தப் பெண்களுக்கும் கிடையாத பாக்கியம் பெற்ற பாக்கியவதி. கடவுள் தமது திருக்குமாரனுக்குத் தாயாக ஆக்குவதற்காக ஏற்கெனவே அவளைத் தயார் செய்துவந்தார். மாசின்றி உற்பவிக்கச் செய்தார். முப்போதும் கண்ணிகையாகவே காத்துவந்தார். அத்தகைய அன்னை — அமலனின் அன்னை — மாதர்குல மாதரசி மரித்த முன்றும்நாள் ஆத்தும் சரீரத்தோடு விண்ணுலகுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டாள். அவள் தாய் சரீரத்தை மண்ணுக்கு இரையாக்கவில்லை. விண்ணுக்கு விரைந்து எடுத்தார். விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் அரசியாக விளங்க வைத்தார். அந்தப் பொன்னுள்ளான் இந்த ஆவணித் திங்கள் பதினெந்தாம் நாளிலே கொண்டாடப்படுகிறது.

அவள் எம்க்கு அன்னைபாக மட்டுமல்ல, அரசியாகவும் விளங்குகிறாள். பூவுலகில் அன்னை பாக வந்து அவனைத் துவழிநடத்துகிறாள். அவள்

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

வனத்தில் வாழும்

வானக அரளி

மனிதன் அவனியை அடிமைகொண்டு அம்புலியை ஆட்சிகொள்ளப் புறப்பட்ட போதிலும் அவனால் துன்பத்தை வெற்றிகொள்ள முடியவில்லை. மனிதன் பிறப்பதும் அலகையுடன். அதுதான் துன்பத்தின் முதல்படி. அன்று தொட்டு மாணம் அவனை அண்டும் வரை அவன் வாழ்க்கை துன்பம் சூழ்ந்ததாகவே இருக்கின்றது. நிலையற்ற இன்பங்கள் பல வழிகளில் அவனை ஆட்டிப் படைத்து மீளாத்துயரில் அவனை சூழ்கடித்துவிடுகின்றன. அம்மா! அதுதான் பிறந்தவொரு மழலைபின் முதல்வார்த்தை. இன்னல் விழைந்தபொழுது மனிதன் வாயிலிருந்து வெளிப்படுவதும் அம்மா எனும் சொல்லே.

அன்னை என்றால் அன்பிற்கு எல்லே என்பர் அறிஞர். பத்துமாதம் சுமந்து பெற்ற அன்னை காலச் சூழலில் சிக்கி மறைந்து விடுவாள். ஆனால் ஓர் அன்னை, அழியாத பேரன்னை, அவளே மரியன்னை. இவ்வன்னை நமது நம்பிக்கையின் அடித்தளம். சாத்தானின் சோதனைகளில் நம்மைக் காப்பாற்றும் வைகக் கேடயம். வழிதவறித் திரியும் மந்தைகள் நம்மைப் பாகதிற்கு இட்டுச் செல்லும் ஒளி விளக்கு. அம்புலி ஆகவனின் ஒளி பெற்று இந்நிலத்திற்கு அளிப்பது போல் தேவதாய் தன் மைந்தன் கிறிஸ்துவிடமிருந்து அருள் பெற்று நமக்களிக்கிறாள். மனுக்குலமக்கள் அனைவரதும் ஈடேற்றத்துக்கென மகனிடம் இறைஞ்சுவதே அவள் பணி.

இப்படிப்பட்ட அருளன்னை மருத மடுமாதா எனும் நாமத்தில் காரிருள் ஒளிர்ந்திடும் கோலநிலவெனக் காணக இருளினடை ஒளிரும் மடுத்திருப்பதியிலே அன்பர் துன்பம் துடைத்து உள்ளம் குளிர்வித்து உவகையூட்ட எழுந்தருளியுள்ளாள்.

ஈழத்து கத்தோலிக்கத் திருத்தலங்களின் நடுநாயகமாக விளங்கும் மடுத்திருப்பதி அமைப்பு தன்னில் தனிச்சிறப்பு மிக்கது. சுற்றிநிற்கும் அடர்ந்த காணகமும் அதனில் வதியும் கொடிய விலங்குகளும் அவற்றின் நடுவே உயர்ந்து நிற்கும் மரியன்னையின் தேவாலயமும் கொடிய வரின் கல்மனத்தை உருக்கும் ஒளியென தேவதாய் உள்ளாள் என்பதையும் கூறாமற் கூறுவதுபோல் அமைந்துள்ளன. ஈழத்திருநாட்டில் மருதமடு அன்னை இத்தனை சிறப்பெய்தியுள்ளதற்குக் காரணம், கண்களில் கண்ணீர் வழிய உன்னையன்றி வேறு தஞ்சம் எனக்கிலர் என அபயம் கோரி ஓடிவரும் அடியவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் ஒரு அன்னையின் இருப்பிடமாக அது இருப்பதே.

அங்கையிலே மணிமலை தாங்கி சிரமதில் மின்னொளிரும் சிங்கார முடிபுனைந்து காமதில் பாவத்தனையறுக்கப் பாரிற் பாலகனாய்ப் பிறந்த பாம் பொருளை ஏந்தி நிற்கும் திருக்கோலமே மருதமடு அன்னையின் அருள் வடிவம்.

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம் பார்க்க)

அவளல்லவோ தாய்!

சிலுவையின் வேதனையிலே மீட்பின் சாதனைகாட்டிய வேனையிலே, துன்பத்தின் சூழலிலே உதிர்ச்சிந்தி உலகைமீட்ட உச்சக்கட்டத்திலே பாவிகளைப் பாசத்துடன் காக்க அன்பினை அள்ளி ஊட்ட அமலனின் அன்னை அகிலத்தோர் மாதாவாக்கப்பட்டாள்.

காலவூர் விருந்திலே கலக்கம் தீர்த்து, கருணைபுரிந்து அன்புள்ளங்கொண்ட அமலனின் அன்னை அபலைகளுக்கு ஆகரவு அளிக்க தாய் என்னும்மேன்மையால் சேயர் எமைக்காக்க மருதமடுப் பதியிலே மாசின்றி எழுந்து மாண்புற விளங்குகின்றாள்; விசும்பினில் விளங்கும்

வெண்மதி போன்று தண்ணொளி பரப்பும் அவன்மதி வதனம் நோக்கி வாட்டம் நீக்கிச் செல்வோர் எத்தனை பேர். செங்கமலபாதங்கள் சிரம் பணிந்து சிறப்புடன் தொழுது சிந்தை குளிர்ச் செல்வோர் எத்தனை பேர். அண்டிவந்தவர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுத்து, அஞ்சியவர்க்குத் தஞ்சம் அளித்து, விழந்தவர்க்குத் தன்வலக்கரம் நீட்டி, தவித்தோர் தடாகமாக அன்புக் களஞ்சியமாக இந்நிலத்தில் இலங்குகிறாள் இனையிலா மாதாசி.

இவ் ஆவணித் திங்களில் அடியார் எல்லாம் அலைகடலாய்த் திரண்டு அன்னையின் அடிகள் போற்றி அல்லல் அகன்று அகமிகமகிழ்ந்து ஆரவாரிப்போம்; அத்தாய் ஆபத்தில் ஆண்மாக்களைக் காத்து ஆட்சி புரிந்து வருகிறாள். வையச மெங்ஙனும் அவள் வான்புகழ் பாட்டும்.

விடவரவம் விளங்கும் களிற்றுடன் கரடி இலங்கும் கடுமைமிகக் காணகத்தில் கருணையின் வடிவில் கருண்ய உருவில் அன்பின் பெருக்கால் அருளின் கொடையால் மாமறு போக்க மன்றூட்டம் கேட்க மாண்புற எழுந்தாள்.

—விகோரி

செய்மலைத் தாயார்

கானமடுப் பதிதேடிக்க காற்றுகிச் சென்றேன் கனல்வழியின் பதைபதைப்புக் களைப்பாறி நின்றேன் தேனருவி மழைபொழியும் திருவிழிகள் கண்டேன் தெவிட்டாத பேரின்பச் சுவையமுத முண்டேன்

* * *
ஞானமணித் திருமலை மிளர்கின்ற கரமும் நவரத்தன முடியின்னி ஒளர்கின்ற சிரமும் வானமணித் தாரகைப்புண் னகைமுத்துச் சரமும் வாயாரக் கவிபாடி வர்ணிக்குந் தரமோ?

* * *
கன்னிமைக்கற் பழியாத கட்டழகி யன்னுள் கமலமலர்த் தாளிணைகள் காந்திமணிப் பொன்னோ? வன்னமுறுங் கதிர்வேய்ந்து எழில்பொங்கும் அங்கம் வல்லபர னார்கையில் வனப்புற்ற தங்கம்;

* * *
கோடானு கோடியடி யார்வாழ்த்தும் ஒலியே குமுறியெழுந் தலைபாய்ந்து குதிக்கின்ற கலியோ? வாடாத சிம்மாச னங்கொண்டன் பாயோர் வனராணி யாகிடுள் செய்மலைத் தாயார்;

யாழ் — "ஜெயம்"

புதிய திருப்பலி முறை

— சங். சகோ. அன்ரன் மத்தியாஸ் —

இவ்வருடம் சித்திரை 28-ம் திகதி பரிசுத்த பாப்பாசர் புதிய கர்தினால்மார்களை நியமித்தநாளன்று புதிய திருப்பலி முறையை (Ordo Missal) வெளியிட்டார். பூசைப்பலியே திருவழிபாட்டின் சிகரமும், மையமுமாயிருக்கின்றது. ஆகையால், இறைமக்கள் மிச்சிற்செய்த வழியில் இப்பலியை இறைவனுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு ஏதுவாகப் பூசைப்பலியின் சடங்குகளிலே பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அருளப்ப பாப்பாசர் வத்திக்கான் சங்கத்தை நடத்தத் தீர்மானித்த நாட்டுதொடக்கம் திருவழிபாட்டுக் குழுவினர் திருவழிபாட்டைத் தற்கால மனிதனுக்கு ஏற்றதாகும் பணியில் ஈடுபட்டனர். சங்கத்தந்தையினர் முதன்முதலாக இக்குழுவினரால் தயாரிக்கப்பட்டவற்றையே எடுத்து ஆராய்ந்தனர். எனவே, அவர்களுடைய அயரா உழைப்பின் பயனாகத்தான் திருவழிபாட்டுக் கொள்கைத் தீர்ப்பு உருவாகியது என்று சொல்லலாம். சங்கத்தந்தையர் ஆசிரித்தது போலத் திருவழிபாட்டில் வேண்டிய திருத்தங்களையும், மாற்றங்களையும் செய்வதற்கெனப் பாப்பாசர் கர்தினால்மேர்காரோலையைத் தலைமையாகக்கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்தார். இக்குழு வெவ்வேறு நாடுகளின் திருவழிபாட்டுக் குழுவினரின் உதவியோடு இப்பணியைச் சிறப்பாகச் செய்துள்ளது. இப்பொழுது பாப்பாசரால் வெளியிடப்பட்ட திருப்பலி முறை அவர்களின் அயரா உழைப்பிற்குச் சான்று பகருகின்றது. இத்திருப்பலி முறையின்படி பூசைப்பலியில் ஏற்பட்டுள்ள முக்கிய மாற்றங்கள் எவையென்று இப்போது சிறிது ஆராய்வோம்.

பூசைப்பலி வார்த்தையின் வழிபாடு, நற்கருணை வழிபாடென இரு பிரதான பாகங்களைக் கொண்டுள்ளது. இதை ஆரம்பச்சடங்குகள், திருவாசகங்கள், காணிக்கை, நற்கருணை வேண்டிதல், திருவிருந்து, முடிவுச் சடங்கு என மேலும் சிறு பாகங்களாகப் பிரிக்கலாம்.

ஆரம்பச் சடங்குகள்
வார்த்தையின் வழிபாட்டிற்கு முன்வரும் சடங்குகளை இவ்வாறு அழைக்கின்றோம். வருகைப்பாடல், அஞ்சலி, பச்சாத்தாப முயற்சி, வானவர்கீதம், சபை மன்றாட்டு என்பவை இப்பகுதியில் இடம் பெறும். மக்களை ஒருமைப்படுத்தி, அவர்கள் சரியாகக் கடவுளின் வார்த்தையைக் கேட்கவும், தகுந்த விதமாக நற்கருணை வழிபாட்டில் பங்கு பெறவும் அவர்களைத் தயாரிப்பதே இச்சடங்குகளின் நோக்கமாகும்.

வருகைப்பாடல்: குருபீடத்திற்கு வரும்பொழுது பாடல் பாடப்படும். இதன்

வழியாக மக்கள் ஒருமைப்படுத்தப்படுகின்றனர். அத்துடன் அன்றைய வழிபாட்டில் நினைவு காப்பிடும் மறையுண்மையும் அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வாறு வருகைப்பாடல் பூசைப்பலியைத் தொடக்கி வைக்கின்றது. குருபீடத்திற்கு வந்தவுடன் அதை முத்திசெய்து வணக்கம் செலுத்துவார். சில சந்தர்ப்பங்களில் அதற்குத் தூபமும் காட்டுவார். பின் அவர் தமது ஆசனத்திற்குச் சென்று சிலுவை அடையாளம் வரைந்து கொள்வார்.

அஞ்சலி: பின் அவர் மக்களுக்கு வந்தனை செய்வார். இதற்குப் புனித சின்னப்பர் தமது திருப்பங்களில் பயன்படுத்தியுள்ள வாழ்த்துரைகளுள் ஒன்றை, அல்லது இப்பொழுது பூசையில் பயன்படுத்தப்படும், “ஆண்டவர் உங்களை இரூப்பாராக” என்றும் வாழ்த்துரையை, அல்லது தேசிய ஆயர் குழுவினால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு வாழ்த்துரையைப் பயன்படுத்தலாம், எடுத்துக்காட்டாக:

குரு: “நம் ஆண்டவராகிய யேசுக்கிறிஸ்துவின் அருளும், கடவுளின் அன்பும், பரிசுத்த ஆணியில் நட்புறவும் உங்கள் அனைவரோடும் இருப்பதாக.”

மக்கள்: “நம் ஆண்டவர் யேசுக்கிறிஸ்துவின் தந்தையாகிய கடவுள் போற்றி.”

அல்லது,
குரு: “நம் தந்தையாகிய கடவுளிடமிருந்தும், ஆண்டவராகிய யேசுக்கிறிஸ்துவிடமிருந்தும் உங்களுக்கு அருளும் அமைதியும் உண்டாவதாக.”

மக்: “நம் ஆண்டவர் யேசுக்கிறிஸ்துவின் தந்தையாகிய கடவுள் போற்றி.”

அல்லது,
குரு: “ஆண்டவர் உங்களை இரூப்பாராக,
மக்: “உம்மோடும் இருப்பாராக.”

பச்சாத்தாப முயற்சி: எமது காணிக்கை இறைவனுக்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டுமாகில் நாம் தூயஉள்ளம் உடையவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும். எனவே, குரு மக்களோடு சேர்ந்து பாவ அறிக்கையிட்டு இறைவனின் மன்னிப்பை இறைஞ்சுவார். இச்சடங்கிலும் பல்வேறு மன்றாட்டுக்களைப் பயன்படுத்தலாம். எடுத்துக்காட்டாக:

(i) **குரு:** “சகோதரே, திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்க நாம் தகுதி உடையவராகும் பொருட்டு நம் பாவங்களை ஏற்று அறிக்கையிடுவோம்.”

மக்: “எல்லாம் வல்ல இறைவனிடமும், சகோதரே உங்களிடமும் நான் பாவி யென்று ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில், என் சிக்கனையாலும் சொல்லாலும் செயலாலும், என் கடமையில் தவறியதாலும் பாவங்கள் பல செய்தேன்: என் பாவமே, என் பாவமே, என் பெரும் பாவமே.

ஆகையால், எப்போதும் கன்னியான மரியாயையும், வானதூதர், புனிதர் அனைவரையும், சகோதரரே, உங்களையும் நம் ஆண்டவராகிய இறைவனிடம் எனக்காக வேண்டிக்கொள்ள மன்றாடுகிறேன்”

குரு: “எல்லாம் வல்ல இறைவன் நம்மீது இரக்கம் வைத்து நம் பாவங்களை மன்னித்து, நம்மை நித்திய வாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்வாராக”.

மக்: “ஆமென்”.

(ii) **குரு:** “சகோதரே, திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்க நாம் தகுதி உடையவராகும் பொருட்டு நம் பாவங்களை ஏற்று அறிக்கையிடுவோம்.”

“ஆண்டவரே, எங்கள் மேல் இரக்கமாயிரும்”

மக்: “ஏனெனில், உமக்கு எதிராகப் பாவம் செய்தோம்”.

குரு: ஆண்டவரே, எங்களுக்கு உமது இரக்கத்தைக் காட்டியருளும்”.

மக்: “உமது மீட்பையும் எங்களுக்குத் தந்தருளும்”

குரு: “எல்லாம் வல்ல இறைவன் நம்மீது இரக்கம் வைத்து நம் பாவங்களை மன்னித்து, நம்மை நித்திய வாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்வாராக”.

மக்: “ஆமென்”.

(iii) **குரு:** “சகோதரே, திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்க நாம் தகுதி உடையவராகும் பொருட்டு நம் பாவங்களை ஏற்று அறிக்கையிடுவோம். உளம் நொறுங்கியவர்களைக் குணமாக்கும்படி அனுப்பப் பெற்ற ஆண்டவரே, இரக்கமாயிரும்”.

மக்: “ஆண்டவரே, இரக்கமாயிரும்”.

குரு: “பாவிகளை அழைக்கவந்த கிறிஸ்துவே, இரக்கமாயிரும்”.

மக்: கிறிஸ்துவே, இரக்கமாயிரும்.

குரு: “தந்தையின் வலப்புறம் வீற்றிருந்து எங்களுக்குக் காப்பீரீந்து பேசும் ஆண்டவரே, இரக்கமாயிரும்”.

மக்: ஆண்டவரே, இரக்கமாயிரும்”.

குரு: “எல்லாம் வல்ல இறைவன் நம்மீது இரக்கம் வைத்து நம்பாவங்களை மன்னித்து, நம்மை நித்திய வாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்வாராக”.

மக்: “ஆமென்”.

முதல் இரு வேண்டிதல்களில் ஒன்றைப் பயன்படுத்தினால் அத்துடன் பின்வரும் வேண்டிதலும் சொல்லப்படும்.

குரு: ஆண்டவரே, இரக்கமாயிரும்.

மக்: ஆண்டவரே, இரக்கமாயிரும்.

குரு: கிறிஸ்துவே இரக்கமாயிரும்.

மக்: கிறிஸ்துவே, இரக்கமாயிரும்.

குரு: ஆண்டவரே, இரக்கமாயிரும்.

மக்: ஆண்டவரே, இரக்கமாயிரும்.

“புதிய சுண்டிக்குள்ச் சந்திக்கருகாமையில்”

ஏ. எவ். நேமண்டஸ்,
147, மெயின்வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
குறைந்த செலவில் மனமநிறைந்த அத்தியசேவை
ரூபா 175/-
உயர்தர பிரேதப்பெட்டிகள் ரூபா 50/-

வனத்தில்...
(7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கல்நெஞ்சம் கொண்ட பாவினையும் உருகும் பனிமலையென மாற்றிவிடும் அற்புத சக்தி படைத்த இவ்வண்ணை எண்ணற்ற வருடங்களாக இவ்வனத்தில் வதிக்கிறார். இவரின் இக்கோலத்தினால் இவ்வனமே பெருமை பெற்றுள்ளது. இத்தலமே ஒரு மாபெரும் திருத்தலம், அடைக்கலம் கோரி ஓடிவரும் அடியவர் ஆறுதல் பெற்றுத் திரும்பும் அருத்தலம்.

நிகழும் ஆவணித் திங்கள் 15-ம்நாள் அவள் திருத்தலத்தின் மகிமையை உணரக்கூடிய நன்னாள். எம் ஈழவள நாட்டின் ஒன்பது மாகாணங்களிலுமிருந்து பத்தகோடிகள் கோடிக்கணக்கில் வருகை தந்திருக்கையில் திருவருள் நங்கை மரியன்னை அலங்காரத் தேரேறிப் பவனிவரும் காட்சியை கண்ணாக்கண்டு, அவள் ஆசிரைப் பெற்று மனநிறைவுடன் திரும்பும் பக்தர்களைப் பார்க்கக் கண்கோடி வேண்டும். இன்னாளில் இப்பதியில் நிகழும் புதுமைகளை எழுத முயன்றால் ஏடுகள் அடங்காது. இந்நாட்களில் அங்கு கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமல்ல இன்னும் அநேக பிரமதத்தினர் அன்னையின் அருட்கடலில் ஆனந்த நீராடி மகிழ்வதைக் காணலாம்.

இவ்வாறாக வனத்தின் நடுவே மீட்புப்பணியில் ஈடுபட்டு பாவினைத் தன்னண்ணடைவா வதைக்கும் போன்றையின் புகழை இளைத்துக் களைத்து வருபவர்களுக்கும் களையாற்றிக் குளிர்ந்த நிழலை அளிக்கும் அருளன்னையின் மாண்பை தஞ்சமென்று வருபவர்களைப்புறக்கணியாது தயவுடன் அவர்கள் விண்ணப்பத்திற்குச் செவி கொடுக்கும் அமல அன்னையின் மாட்சியை பின்னமில்லாணமூன்னமேபெற்ற மரியன்னையின் மகிமையைப் பாடொங்கும் பாப்பி அவள் அருளினக்குன்று அன்பினைப் பெறுவோமாக.

கனியுட்.

இதைத் தொடர்ந்து வானவர் கீதமும், அந்நாளுக்குரிய சபை மன்றாட்டும் சொல்லப்படும். இத்துடன் ஆரம்பச் சடங்குகள் முடிவடையும்.

ஊழல்களை அகற்றுவோம்

கொழும்பு அக்குவைனஸ் சர்வகலாசாலைக் கல்லூரியின் ஆதரவில் நடைபெற்று வரும் புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் சங்கம் நாட்டின் பல பிரயோகர்களான மேல்நாட்டு வைத்தியர், சட்டநிபுணர், பொறியியல் விற்பனனர், கல்வித்துறைப் பெரியோர் சமூகத் தொண்டர் பலரை அடக்கியுள்ளது. இச்சபையினர் சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் மகாநாட்டில் எமது தேசத்தில் மலிந்துகிடக்கும் கை இலஞ்சம் முதலிய ஊழல்கள் அகற்றப்படாவிடில் நீதி மருந்துக்கும் கிட்டாவிடில் அவற்றை உடனடியாக அகற்ற, பல முறைகளையும் ஆராய்ந்துகொண்டனர். முதன்முதலாகப் பகிரங்க சமூகத் தொடர்புச் சாதனங்களாகிய பத்திரிகைகள், வாடுகை, சினிமா முதலியனவற்றின் மூலமாக மக்களை விழிக்கப்பண்ண வேண்டுமெனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இதற்குப் பிழைமையத்தவருடைய ஆதரவையும் பெற்றுக்கொள்ள வழிவகைகள் ஆராயப்பட்டன.

அன்னை அமலி...
(7ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மக்களாகிய ஏம்மைப்பார்த்து, “தாயாகிய எனக்குச் சேயாகிய நீங்களா இப்படிச் செய்கிறீர்கள்?” என்று துயரத்தடனும் பாசத்தடனும் கேட்கிறார். உலகமானது “அமைதி, அமைதி” என்றும், “சமாதானம், சமாதானம்” என்றும் குரல் எழுப்புகிறது. ஆனால், சமாதானத்தின் இராக்கினியான அன்னையை மறந்துவிட்டது. இப்பெண்ணரசியினால் பெரும் பேற்றை அடைந்த உலகமானது இம் மண்ணரசியை மறந்து வாழ்நினைக்கிறது. இம் மண்ணுலகம் இன்னும் அழியாது இருக்கிறது என்றால் இத்தற்குக் காரணம் மரியன்னை தான். இதனை நாம் சிந்திக்கிறோமா?

அன்னையின் மணி மொழிகளை எம் அணி மொழிகளாகக் கொள்ளுவோம். அன்பு செலுத்தவோம். அனைவரையும் ஆசீர்வதித்திட வேண்டி அவள் பாதத்தில் சரணடைவோம்.

அன்னையின்...
(4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மரியாளின் பாப்பு என அழைக்கப்பட்ட பன்னிரண்டாம் பத்திராத பாப்பினை 1950-ம் ஆண்டு மரியன்னை ஆன்மசரித்தோடு விண்ணுக்கு உயர்த்தப்பட்டாள் என்ற சத்தியத்தை பிரகடனம் செய்து கத்தோலிக்கர்கள் அதனை விசுவாச சத்தியமாகக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆணையிட்டார். இந்நிகழ்ச்சி மரியன்னையின் பக்தர்கட்கெல்லாம் மிக்க தோர் மகிழ்வுதரும் செய்தியாக விளங்கியது.

மணியோசை

—மடோனா—

1950-ம் வருடம். பன்னிரண்டாம் பத்திராதபாபாசார் மரியன்னையின் ஆரோபண அறிக்கையை விசுவாச சத்தியமாகப் பிரகடனம் செய்தார். இதன்கீழ் கத்தோலிக்க உலகு மகிழ்ச்சிக்கடலில் திளைத்தது.

பாப்பாசார் புதியதோர் உண்மையை வெளியிடவில்லை. நூற்றாண்டுகாலமாகக் கத்தோலிக்கரின் உள்ளத்தில் ஊன்றியிருந்தவோர் எண்ணத்தையே அவர் அதிகாரபூர்வமாக பகிரங்கப்படுத்தினார்.

மரியன்னையின் ஆரோபணம் முக்கிய நூற்றாண்டுகளிலும் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. காலச்சேடோனில் கூட்டப்பெற்ற பொதுச்சங்கத்தில் புனிதான யூனினல் ஆண்டுகை அதுபற்றி உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார். ரூர் நகர புனிதான கிரேக்கியார் ஆறாவது நூற்றாண்டில் அண்ணையின் ஆரோபண நிகழ்ச்சிபற்றிப் பகிரங்கமாகப் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார், பெரிய அல்பிரட் மணனர் இங்கிலாந்து முழுவதிலும் ஆவணி பதினாந்தாம் நாளிப்பகிரங்க விடுமுறைத் தினமாக்கி, இத்திருநாளை மக்களனைவரும் சிறப்பாகக் கொண்டாடவேண்டுமென்று ஆணையிட்டிருக்கிறார்.

அப்போஸ்தலர்களால் ஆதிக்கிற்றிஸ்தவர்கட்குத் தரப்பட்ட இவ்விசுவாச உச்சாடனம் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பகதியாட்சியுடன அனுசரிக்கப்பட்டு வந்தது. நாலாவது நூற்றாண்டிலிருந்து ஜெருசலேமில் அண்ணையின் ஆரோபணத்தினம் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

மரியன்னையின் மரணம்பற்றி நற்செய்தி ஏடுகளில் யாதுமில்லை யென்பது சிலரது வாதம். ஆம், நற்செய்தி ஏடுகள் கிறிஸ்துவின் போதனையையும், சாதனையையும் மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றன. ஆயின், அதற்குமப்பாலுள்ள கிறிஸ்தவ வெளிப்படுத்தல்களும், பாரம்பரியங்களும் திருச்சபையின் ஆதிவலாற்றை விபரிக்கின்றன. இவற்றில் சில எழுத்து வடிவில் தரப்பட்டன. மற்றவைபோல, கேள்விமூலம் கலை முறை தலைமுறையாக விசுவகிக்கப்பட்டன ஆகும்.

இந்த வெளிப்படுத்தல்களிலும், பாரம்பரியங்களிலும் நன்கு ஆராய்தல் நடாத்தி உண்மையைப் பகிரங்கப்படுத்துதல் திருச்சபையின் தலையாய அலுவல். அங்ஙனம் திருச்சபை வெளிப்படுத்தும் உண்மைகளை விசுவகிக்கக் கத்தோலிக்கரனைவருக்கும் கடமை உண்டு.

மரியன்னையின் பிறப்பில் மாசுற்ற வளாக விளங்கினார். வாழ்க்கையில் பரிசுத்தம் பரிமளிக் கும்பாதையில் நடந்து சென்றார். தனது திருமகனான இரட்சணிய அலுவலில் தன்னை முற்றாகக் கையளித்தார். ஆகவே, தம் திருமகனார்போல மாசனாகாத இப்புனிதவதியும் பாலோகத்தக்கு உடலோடு எடுபட்டதில் வியப்பொன்றும் இல்லை.

இறைவன் மரியன்னையை எவ்வளவுதாம் நேசித்தாடென்பதற்கு இந்நிகழ்ச்சி ஓர் எடுத்துக்காட்டு. முதற்பெண்ணையி ஏவாள், இறைவனின் ஆணையைப் புறக்கணித்த மனுக்குலத்தக்கு அவமானமாக விளங்கினாள். இந்த இரண்டாவது ஏவாள் தன்னை முழுவதும் மனுக்குலத்தின் இரட்சணியத்தில் அர்ப்பணித்த இறைவனின் இணையற்ற அன்புக்குரியவள் ஆனாள். மரியன்னையின் வீரமக்க

இச்செயலுக்குரிய சன்மானம் அவளுக்கு விண்ணுலகிலே இறைவனால் தரப்பட்ட திருமுடியாகும். ஆயின், உடலோடு பாலோகத்தக்கெடுக்கப்பட்ட செயலே அவளுக்கோரு கிரீடமாக அமைந்துள்ளது. என்றாலும் பாதகமில்லையல்லவா?

இறைவனின் கட்டளைகட்குப் பணியோடுகூட, அவரது ஆணைகளை ஏற்றுக்கொள்வோருக்குத் தரப்படும் சன்மானம் சாதாரணமான தலை என்பதற்கு மரியன்னையின் ஆரோபணம் ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

நம் பிரதமருக்கு ஓர் இல்லக்கிழத்தி வேண்டும்

இலங்கை இல்லப்பெண்களின் சங்கத்தைச் சேர்ந்த துணிச்சல் மிக்க ஓருமாதிரி பிரம்மச்சாரியாக இருக்கும் எம் பிரதமருக்கு ஒரு குடான கடிதம் எழுதியிருப்பதாக அறிவிக்கிறோம். வீட்டுக்கு வேண்டிய பொருள்களின் விலையின் ஏற்றத்தை எமது பிரதமர் அறியாதிருப்பது ஏதேனான கீட்டு அகற்குக் காரணம், அவ்விலையேற

கூறே அடிகளாருக்கு நம்நாட்டுப் புரூட்டஸ்தாந்தர் செய்த மரியாதை

சென்றவாரம் கொழும்பு வை. எம். சி. ஏ. மண்டபத்தில் பிறகிறிஸ்தவ சபைகள் கொண்டாடிய தேசிய கிறிஸ்தவ சங்கத்தின் வைபவத்தில் பிரதான அறிதியும், பேச்சாளருமாகக் கருதினால் கூறே அவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். ஒரு கத்தோலிக்க மேற்றிராணியாரை இத்தகைய பிரதான புரட்டஸ்தாந்து சபையினரின் கூட்டத்தில் இவ்வாறு கௌரவிக்கப்பட்டது இதுவே முதல்முறையாகும். அக்கொண்டாட்டத்தில் அங்கிளிக்கன் சபை இலங்கைத் தலைவர் ஹறல்ட்டி சொய்சா அடிகளாரும், குருநாகல் அங்கிளிக்கன் மேற்றிராணியார்டக்டர் விக்கிரமசிங்கியும், பிறகிறிஸ்தவ சபைத் தலைவர்களும் சமூகம்கொடுத்திருந்தனர். கருதினால் அடிகள் கொழும்பு அதிமேற்றிராசன விக்காரர் ஜெனறலாகிய வண. ஜோடி மெல் சுவாமியாருடன் அங்கு சென்றார்.

தமக்கு நட்டம் ஏற்படும் ஆதரிப்பு

தென் அமெரிக்க தேசத்தில் புதிய அரசாங்கம் கமக்கமக்காரரின் நிலச்சீர்திருத்தத்துக்கு முக்கிய இடம் அளித்திருக்கின்றது. அங்கே ஒருசிலரின் கையிலேயே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சிக்கிக்கிடக்க அதல் பொதுமக்கள் கூலிக்கு வேலைசெய்துவயிறுகழுவியருகின்றனர். இந்நிலைமையை அகற்றி கமக்காரர்கள் ஒவ்வொருவரும் வசிக்கவும் பண்படுத்தவும் நிலம் பெறக்கூடிய தன்மையில் புதியசட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்புதியசட்டத்தை அந்நாட்டு மேற்றிராணியார மிக நீதியான சட்டமென ஆதரித்திருக்கின்றார். இச்சட்டத்தினால் அந்நாட்டுக்கு திருச்சபைக்கு நில நட்டம் ஏற்படும் அதைத் தாம் ஆதரிப்பதாக அறிவித்திருக்கின்றார்.

றங்களைச் சீவியத்தில் அனுபவிப்பதை எடுத்துக்காட்ட ஓர் இல்லக்கிழத்தி இல்லாததே காரணமென்று அவர் கூறி விலை வாசிக்களைக் குறைக்கப் பிரதமர் அவசியம் பிரம்மச்சாரி நிலைமையைக் கைவிட்டு இல்லக்கிழத்தி ஒருத்தியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி ஒரு கடிதம் வரைந்திருக்கிறோம்.

சந்திரனை அடைந்துவிட....

(10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
கிருத்திக்கு உகந்தவையாக மாற்றப்படவேண்டும். கடல் படுதிரவியங்கள், கரைபடுதிரவியங்கள், மலைபடுதிரவியங்கள் யாவும் கூடுதலாகப் பெறப்பெற்று மக்களின் உணவு, உடை, உறைவிடம், உத்தியோகம் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தியாகப்படுவேண்டும். உயிர்களை, நாடுகளை அழிக்கும் துறையில் நடாத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் யாவும் தொடர்ந்து உயிர்களை, நாடுகளை காக்கும் அரும் பணிகளில் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

வெளியுலக ஆராய்வுகளைத் துரிதப்படுத்தும் வேளையில் எம்மைச் சுற்றி வாழும், எமது உதவியை நாடி வாழும் எமது சகோதரரை நாம் வைனியாத விடுதல் தருகியா?

பிறநேசத் தொண்டின் தெய்வீகத்தன்மை

இவ்வுலோகத்திலே சிவிக் கப்பட்டதன் நிகரற்ற அதிமேன்மைதங்கிய சீவியம் நம தாண்டவாகிய யேசுக்கிறிஸ்துராதரின் சீவியமென்பதை நாம் எல்லோரும் விசுவகிக்கிறோம். இந்த உலகத்திற்குத் தோன்றிய எந்த அரசாவது யேசுவைப்போன்ற உண்மையான அதிமகத்துவம் பொருந்திய இராஜாக்கத்தை ஒருபோதும் அடைந்ததேயில்லை. யுத்தகளத்தில் உதித்த எந்த வீரனாவது நசுரேத்துத் தச்சன் நிகழ்த்திய மாபெரும் தீரச்செயல்களுக்கு ஒப்பானவைகளை எப்போதாவது செய்ததேயில்லை. கிறிஸ்துவின் அழகான வாழ்க்கையில் விளங்கிய குறிக்கோள்தான் யாது? அதுதான் "சேவை! சுயநலங்கருதாத சேவை!" அவர் சேவிக்கப்பட்டவல்ல சேவை செய்வதற்கே சிவிக் தார். அவர் மற்றவர்களுக்குகாவே தன்னை முழுதும் அர்ப்பணம் செய்தார். தன்னைப்பற்றி அவர் ஒருபோதும் நினைத்ததேயில்லை தனக்காக ஓர் அற்பகிருத்தியம் முதலாய்ச் செய்தவருமல்ல. தன்சேவையின் கொடுமுடியாகத் தனது இரத்தத்தைக் கடைசித்துளி பரியந்தம் இறைத்துத் தன் ஆருயிரையே எமக்காகப் பலியாக்கினார். இதுவன்றே சேவையின்சிகரம்! இவ்வுலகில் ஒருவன் சிவிக்கக்கூடிய அதிஉன்னதமான வாழ்க்கை, சுயநலமற்ற அன்பு நிறைந்ததாயிருக்க வேண்டுமென்பதை நமதாண்டவரின் முன்மாதிரிகையிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளுவோமாக! அதிஉன்னத கிருத்தியத்தை முதலாய்சுயநலம்கெடுத்து அதன் அழகைப் பாழாக்கி விடுகின்றது. ஆகவே, எமது வாழ்க்கை கிறிஸ்துமயமாயிருக்க வேண்டுமானால் சுயநலத்தை அறவேயொழித்துப் பிறநேசத்தொண்டை எமது சீவியத்தின் குறிக்கோளாகக் கொள்ளுவோமாக!

நீதியா? தருமமா? அது போலவே எமது அயல் நாடுகளில்—பிறநாடுகளில் வாழும் மக்களின் வாழ்வு மறுமலர்ச்சியடைய நாம் எல்லவரும் எல்லாத் துறைகளிலும் அகில உலக மக்களுடனும் ஒத்துழைக்க வேண்டிய அருங்கடமை பூண்டவர்களாயிருக்கிறோம். சந்திரனுக்குச் சென்று திரும்பிய விண்வெளி வீரர் இவ்வுலக மக்களுக்குக் கொண்டுவந்த ஒரு தூது உண்டு. அது நம் ஆதிமக்கள் நம்பி வாழ்ந்து வந்த "ஒன்றே உலகம், ஒன்றே உலக ருலம், ஒருவனே தெய்வம்" என்ற உண்மைதான். இவ்வுண்மையை நாம் எல்லவரும் நன்கு விளங்கி அதற்கியை தேசம், நாடு, நிரம், சாதி, மொழி சமயம் என்பனபோன்ற மக்களிடையே கிலவும் பாசுபாடுகளை அற்பமேனும் பொருட்பித்தாது இனிமேல் சகலரும் சபீட்சமாக வாழ வழிவகுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

"உண்ணப்போல் உன் அயலானையும் நேசிப்பாயாக" என்ற எமது திருமீட்பரின் திரு வாக்குக்கு நம் செவிசாய்த்து; அவற்றிற்கியைய நாம் ஏனைய மக்களை எவ்வித சமுதாயப் பாசுபாடுகளையும் பொருட்படுத்தாது சேசித்த வாழ்க் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நாம் ஆதியாகமத்தில் வாசிக்குமாறு "நமது சாயலின்படி நமக்கொப்பான மனிதனை உண்டாக்குவோமாக. சமுத்திர மச்சங்களையும் ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், நாட்டு மிருகங்களையும், பூவுலக முழுவதையும், பூமியிலுள்ள யாவற்றையும் அவர்கள் ஆளக்கடவார்கள்" என்று இறைவன் இயம்பினார். கடவுள் மனிதனைத் தமது சாயலாகப் படைத்தார். கடவுளின் சாயலாகவே அவனைப் படைத்தார். கடவுள் அவர்களை ஆசீர்வதித்த பலுகிப்பெருகிப் பூமியை நிரப்பி அனைத்து கீழ்ப்படுத்தி சமுத்திர மச்சங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும் பூமியில் ஊர்ந்த திரியும் சகல பிராணிகளையும் ஆண்டு கொள்ளுங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொன்னார். அப்படியே ஆயிற்று. கடவுள் தாம் உண்டாக்கின யாவற்றையும் பார்த்தார்; இதோ அது மிகவும் நல்ல தென்று கண்டார்! (ஆதியாகமம் அதி. 1: வச. 26-28).

ஆனால், அதே கடவுள் பாலோகத்திலிருந்து உலகத்தை இன்று பார்க்கும்பொழுது அதமிகவும் நல்ல தென்று கண்டு மகிழ்ச்சியடைவாரா? அன்றேல் உலக மக்களின் தற்கால அவலநிலையைக்கண்டு சஞ்சலமடைவாரா? அவா நூல்தென்று கண்ட உலகை மக்கள் கொடியதாக்ருவதேனவே, மீண்டும் இவ்வுலகம் தனது வனப்பையும், வளத்தையும் பெற்று "மிகவும் நல்லதென்று" தேவன் காணக்கூடிய, கூறி மகிழ்க் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துவது உலகவாழ் சகலதம் கடனாகும்.

தினசரி பூசை வழிகாட்டி

ஆவணி - 1969

17	ஞாயிறு	பரி. ஆவி. விழா. பின் 12-ம் ஞா.	[ப]
18	திங்கள்	கிழமைப் பூசை	[ப]
19	செவ்வாய்	புனித யூட் அருளப்பர்	[வெ]
20	புதன்	புனித பெர்னாந்து	[வெ]
21	வியாழன்	புனித சாந்தாள் பிரான்சிஸ்கு
அருளமாள்	[வெ]
22	வெள்ளி	புனித கன்னிமரியாளின்
மாசற்ற இருதய விழா	[வெ]
23	சனி	புனித பிலிப் பென்சியார்	[வெ]

காவலன் கருத்து

மரியாய் பக்தி அன்றும் இன்றும்

கத்தோலிக்கர் மத்தியில் பரிசுத்த கன்னிமரியம் மாள் மேலுள்ள பக்தி மாற்றமடைந்து வருகிறதா? கத்தோலிக்க திருச்சபை கிறிஸ்தவ ஒற்றுமைக்கு அடிக்கொலவேண்டி மரியாயின் ஸ்தானத்தைத் தாழ்த்தியுள்ளதா? இவை இரண்டும் ஒரே அர்த்தமுள்ள இரு கேள்விகள் அல்ல. அவை முற்றும் வேறுபட்டவையாகும்.

இந்த வினாக்களுக்கு விடைகூறுமுன் ஒரு காரியம் தெளிவாக்கப்படவேண்டும். மக்கள் பக்தி முயற்சி வேறு. விசுவாச சத்தியம் வேறு. பின்னதுதான் திருச்சபையால் வரையறுக்கப்படவேண்டியது. தனிப்பட்ட மனிதர் தேவனுக்கும் பரிசுத்தவான்களுக்கும் செலுத்தும் பல்வேறு விதமான வணக்கமே மக்கள் பக்திமுயற்சியாகும். இது காலத்துக்குக் காலம், இடத்துக்கு இடம், ஆளுக்கு ஆள் தன்னும் மாறுபடக்கூடியது. மீட்புக்கு அத்தியாவசியமான உண்மைகளே விசுவாச சத்தியங்கள், மரியாயைப் பற்றிய எந்த விசுவாச சத்தியத்தையாவது திருச்சபை மாற்றவில்லை. மாற்றப்போவதுமில்லை.

மரியாய் சம்பந்தமான மக்கள் பக்திமுயற்சிகளில் ஏதாவது மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா? ஆம். இருபதுவருடங்களுக்குமுன் சதாசகாயமாதாரோவினைகளிலும் வணக்கமாதப் பக்தியிலும் ஏராளமான மக்கள் பங்குபற்றுவது வழக்கமாயிருந்தது. ஆனால் இன்று இவ்விதமான பக்திமுயற்சிகளில் பங்குபற்றுவோர் தொகை வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது. காரணமென்ன? திருச்சபையின் நடவடிக்கைகள் எதுவும் இதற்குக் காரணமென்று கூறமுடியாது. மக்கள் தாமாகவே சில பக்திமுயற்சிகளைக் கைவிடுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். அவற்றுள் பிரதானமானது திருவழிபாட்டு மறுமலர்ச்சியாகும். அன்று திருவழிபாட்டில் நேரடியாகப் பங்குபற்ற முடியாத மக்களுக்கு உரத்துச் செபிக்கவும் பாடவும் பங்குபற்றவும் மக்கள் பக்திமுயற்சிகள் இடமளித்தன. ஆனால் இன்று நிலைமை மாறிவிட்டது. அன்று பக்திமுயற்சிகளில் மக்களுக்கிருந்த பங்கு இன்று திருவழிபாட்டிலேயே அவர்களுக்குக் கிடைத்துவிட்டது. பூசைப்பலியே கிறிஸ்தவ வழிபாட்டின் மையமென்றும் ஏனையவெல்லாம் மேலதிகமானவை என்றும் அவர்கள் உணர்ச்சியுடையவர்கள். ஆனால் இதன் பயனாக மக்கள் மனதில் மாதாவினமேலுள்ள பக்தி குறைந்து போய்விட்டது என்று யாரும் கூறமுடியாது. குடும்பங்களில் இன்னும் செபமாலை ஒதப்பட்டுத்தான் வருகிறது. மாதாவின திருப்பதிகளுக்கு ஏராளமான மக்கள் யாத்திரை செய்துகொண்டு தானிருக்கின்றனர். எனவே மாந்தர்மனதில் மாதா இன்றும் குடிக்கொண்டு தான் இருக்கின்றனர்.

முன்னெந்தச் சங்கத்தையும்விட இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கமே தன் சாசனங்களில் மாதாவுக்கு அதிக இடம் அளித்து திருச்சபையின் தாய் எனப்போற்றுகிறது.

திருச்சபை மாதாவின ஸ்தானத்தைத் தாழ்த்தவில்லை. ஆனால் மக்கள் பக்திமுயற்சிகள் மாற்றமடைகின்றன எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்? சில பக்திமுயற்சிகள் தோன்றலாம், மறையலாம். ஆனால் கத்தோலிக்கர் உதடுகளில் "அருள் நிறைந்த மரியாயே வாழ்க!" என்னும் வாழ்த்தொலி எழுந்த வண்ணமே

சந்திரனை அடைந்துவிட்டோம் ஆனால், இனிமேல்...

விண்வெளிப் பிரயாணம் வெற்றிகரமாக நடத்த தை யிட்டு அகில உலக மக்களும் அக்களிப்பு அடைகின்றனர். விண்வெளி வீரராகிய (அப் பொல்லோ 11 கொண்டு சென்ற) நீல ஏ. ஆம்ஸ்ரோம், எட்வின் ஈ. அல்மன், மைக் கல் கொலின்ஸ் ஆகிய மூவருக்கும் ஆனந்த உணர்ச்சியுடன் உலக மக்கள் சகலரும் அஞ்சலி செய்கின்றனர். மனித சமுதாயம் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை அடைந்திருக்கிறது என்று வரலாற்றுசிரியர்கள் வரைந்திருக்கின்றனர். தற்போது மக்களின் பாதம் பூமியிலும் அவர்களின் சிரம் சந்திரனிலும் இருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சியாளர் பெருமிதம் கொள்கின்றனர். இவர்கள் கண்ட முடிபுதான் என்ன? சென்ற வியாழன் 24-7-69 ல் கவுஸ்டர் நிலையத்திலிருந்து வெளிவந்த அறிக்கை அதை விளக்குகிறது. "பூமியை உருவாக்கின அதே சக்திகளே சந்திரனையும் உருவாக்கியிருக்கின்றன என்று கூறலாம்" என்பதே. மேலும் இவ்வண்மையை ஆழமாக நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் உலகம் ஒன்றே. அதற்கு எல்லைகள் இல்லை. இனிமேல் எல்லோரும் எல்லோருக்காகவும் அமெரிக்கர், ருஷியர், ஜேர்மனிவர், பிரென்சுக்காரர் என்ற பேதயின்றி பூமியில் வாழும் சகல மக்களின்

எனதும் நன்மைக்காக ஏகோபித்து ஒத்துழைக்க வேண்டிய வர்களாயிருக்கிறோமென்பதே வெளியாகிறது. தற்காலச் சமூகத் தொடர்புக் கருவிகளாகிய வானொலி, படக்காட்சி, தொலைவுக்காட்சி, பத்திரிகைகள் போன்ற விஞ்ஞான விருத்தியின் பயனாகிய சாதனங்கள் மூலம் படித்தவர்களும் படியாதவர்களும் சந்திரமண்டலத்தை ஆடி 21-ம் திகதி ஆம்ஸ்ரோம்க்கும் அவரின் சகாக்களும் அடைந்த சம்பவத்தை அறிபக்கூடியதாயிருந்தது. இப்பெரும் சாதனை

— பி. சுவாமிமுத்து —

நமக்குக் கற்பிக்கும் பாடம் தான் என்ன? இவர்களின் வெற்றி ஒரு தனிப்பட்ட தேசத்து மக்களின் அல்லது அந்நாட்டு விஞ்ஞானிகளின் வீரத்தைக் காட்டவா? இல்லவே இல்லை. ஓர் ஆட்சி முறை அல்லது ஒரு பொருளாதார அமைப்பு வேறென்றைவிட மேன்மையுடையது என்று நிரூபிக்கவா? இல்லவேயில்லை. ஆனால் தேவன் மனிதனுக்குக் கொடுத்த புத்தியையும் சக்திகளையும் கொண்டு இயற்கையை வென்று இறைவனின் பெருமையை

மடுத்தாய் வாழ்த்து

— ஆசிநாதர் —

மடுத்தாயே என்பவர்தம் மனமணக்கும்
வாய்மணக்கும், வறுமை நீங்கும்
மடுத்தாயே என்பவர்தம் வல்லினைபோம்
தொல்வினைபோம் தொழிற்பேறுண்டாம்
மடுத்தாயே என்பவர்க்கு மதிபெருகும்
கலைபெருகும் கணிப்பு மேவும்
மடுத்தாயே என்பவர்கள் பிணிதவிர்ந்து
சுகமிகுந்து மகிழ்ந்தே வாழ்வார்

*

மடுத்தாயே அண்டினருள் அவளுதவி
அடையாரிவ் வையத் துண்டோ?
மடுத்தாயேப் போலெவர்க்குங் கேட்டவரம்
தரஇயையும் மனத்தா ருண்டோ?
மடுத்தாயேப் போலவெமைக் கருணையொடு
வளர்த்துவரும் தாய்தா னுண்டோ?
மடுத்தாயேப் பேலெமக்காய்ப் பரமனிடம்
வழக்காடும் வரத்தா ருண்டோ?

*

மடுஅனையே அருந்தலைவி மடுஅனையே சுரர்க்கிறைவி
மடுஅனையே எந்நோய்க்கு மருந்தாம்
மடுஅனையே எமக்குதவி மடுஅனையே குலத்தலைவி
மடுஅனையே வழித்துணைவி மறைக்குளியாம்
மடுஅனையே கதிக்கதவு மடுஅனையே விதிப்பதவி
மடுஅனையே எவர்க்கும் நிதியாம்
மடுஅனையே எமதுவிழி மடுஅனையே எமதுவழி
மடுஅனையே எவ்வுயிர்க்கு முயிராம்

இருக்கும். தேவஸ்துதிகளில் மாதாவின நாமமும், அவளது மகிமைப் பிரதாபமுள்ள ஆரோபணமும் என்றும் இடம் பெறும். தமது அன்னையின் புனித உடல் அழிவுருதவாறு காத்த திருக்குமாரன் அவளது புகழுடம்பு தேய அனுமதிப்பாரா?

உணர்வதற்கென்றே சொல்லவேண்டும்.

விஞ்ஞானம் என்பது "தேவனை மறுப்பது" என்றும், விஞ்ஞானிகள் என்போர் "தேவனிலும் சமயத்திலும் பற்றற்றோர்" என்றும் எண்ணிய காலம் தற்போது தீவிரமாக மாற்றமடைந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆதியாகமத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் கூறப்பட்டவை சகலதும் உண்மை என்று தற்கால விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் சான்று பகருகின்றன. அறிவு அதிகரிப்பதால் இறைவன் அற்றுப்போவதில்லை. அங்கு இங்கு எதைப்படி எங்கும் சூக்குமமாகக் காட்சி வித்துக்கொண்டே இருக்கிறான் இறைவன் என்பதை நாம் நன்கு உணரவேண்டும். தற்காலத்திலும் நாம் இயற்கையில் காணும் பல பொருட்களின்—இறைவனின் படைப்புக்களின்—தன்மையைப்பற்றி மிகுந்த அறிவைப் பெற்றுள்ளோம் மெய். என்றாலும் நாமறிபாததோ இன்னும் அதிகம் உளது என்பதை நாம் மறந்தலாகாது.

விண்வெளிப் பிரயாணம் சித்திகரமாக நடைபெற்றுள்ளது என்பது மெய். ஆனால் அதன் சித்திக்காக அல்லும் பகலும் அயராது ஆர்வத்தடன் உழைத்த ஆயிரமாயிரம் நிபுணர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், பல்வேறு தொழில் துட்பத் தொழிலாளர், ஆணைகள், பெண்கள், வளர்த்தோர், வாலிபர் ஆகியோர் பலர் இருக்கின்றனர் என்பதை நாம் மறந்தலாகாது. மேலும் நுபுபணியில் பல்சோடி டொலர் பணத்தை அள்ளி விசிய அமெரிக்க பொது மக்களுக்கு அகில உலக மக்களின் நன்றியும் உரித்தானதே.

வானமண்டலப் பிரயாணத்தைச் சித்திகரமாக நடத்த எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள், கடாத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் ஆதியன யாவும் இப்பூமண்டலத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை வளம் படுத்த இனிமேலாவது உபயோகிப்பது சகல மக்களினதும் அருங்கடனாயிருக்கிறது என்பதை நாம் வற்புறுத்த விரும்புகிறோம்.

பற்பல துட்பம் மிகுந்த விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளின் பயனாகத் தற்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இயந்திரங்களும் அவற்றின் சக்திகளும் அவற்றை இயக்கும் வல்லுனரின் நுண்மாதழை புலமும் இனிமேல் இப்பூமியில் வாழும் சகல மக்களின் நிலையைச் சீர்ப்படுத்தித் திருப்திகரமாக உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். விண்வெளியைப்பற்றி இதிகாசம் நாம் செலுத்திய கவனம் இனிமேல் இப்பூமியின் சமவெளியைப்பற்றி நாம் செலுத்தவேண்டும். காடுமுாடான பகுதிகளெல்லாம் சமமாகப்பட்டு மக்களின் உணவு அபி (தொடர்ச்சி 9-ம் பக்கம்)